

är att detta mål ska beaktas i planeringen av områdesanvändningen och att det ska utredas huruvida ibruktageandet av förnybar energi kan främjas med de föreslagna lösningarna. I samband med den mer detaljerade planeringen kan man till exempel utfärda planbestämmelser om ordnande av områdenas energiförsörjning med förnybara energiformer.

Vindkraft

I landskapsplanen anvisas vindparksområden som är viktiga på landskapsnivå. I enlighet med de riksomfattande målen för områdesanvändningen ska vindkraftverk i första hand placeras centraliserat i enheter med flera kraftverk. Genom detta försöker man minska de skadliga effekterna från vindkraftverken.

Vindkraftverk kan även byggas i områden som inte hör till vindparksområdena enligt landskapsplanen. Detta förutsätter att landskapsplanens centrala mål inte äventyras. För att planera vindkraftsproduktion i influensområdet för boende, rekreation, betydande landskapsområden och byggda kulturmiljöer krävs att man kan hitta en lösning som inte orsakar betydande olägenhet för människorna eller miljön.

Byggandet av vindkraft har omfattande verkningar och därmed kräver genomförandet av vindkraft i tätorternas influensområde mer detaljerad planering och konsekvensbedömning för att man ska kunna hitta en lösning som inte påtagligt äventyrar utvecklingen av markanvändningen i området.

Målet med lösningen enligt landskapsplanen är att säkerställa att man vid byggande av vindkraft i tätorternas influensområde beaktar olika alternativ för markanvändningen och därigenom förbättrar kvaliteten på tätortsmiljön och främjar skapandet av en effektiv samhällsstruktur.

Vindkraftverk påverkar försvarsmaktens verksamhet. Landskapsplanens lösning säkerställer samordnandet av byggandet av vindkraft och försvarsmaktens verksamhet.

Vandringsfiskbestånd

Statsrådet fattade 2012 ett principbeslut om en nationell strategi för fiskvägar. Strategins viktigaste mål är att stärka livskraften för utrotningshotade och utsatta vandringsfiskbestånd. Idén är att flytta fokus från utplanteringar till att upprätthålla och återställa fiskarnas naturliga fortplantningscykel. Utgångspunkten för strategin har varit att vandringsfisker behandlas ur ett brett perspektiv som omfattar alla fiskarter som behöver en vandringsperiod under sin livscykel samt nejonöga.

Stärkandet av vandringsfiskbestånden är viktigt med tanke på värnandet om naturens mångfald i Kymmenedalen och utvecklingen av fisketurismen.

Lax, öring och våra andra vandringsfisker behöver forsar och strömmar för att föröka sig, en del även för tillväxten under yngelperioden. Deras livscykel kräver dessutom att det finns vandringsmöjlighet mellan lek- och yngelområdena i älvar samt ätområdena i insjöarna/havet. Utan sin naturliga förökningscykel bibehåller inte vandringsfiskbestånden sin livskraft på lång sikt. Att allokera resurser till åtgärder som främjar fiskbeståndens naturliga förökning är i dagsläget ändamålsenligt och till och med nödvändigt för att bevara vandringsfiskbeståndens mångfald. Vandringsfiskbestånd som kan föröka sig i naturen kan producera ett stort antal livskraftiga vandrare ynglar.

Vattendragens ekologiska tillstånd

Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och EU:s ramdirektiv för vatten som lagen grundar sig på har som mål att skydda, förbättra, och återställa vatten. Miljömålen för vattenvården är följande: vattenförekomsternas tillstånd försämras inte; yt- och grundvattenförekomsternas tillstånd är minst gott; i konstgjorda och kraftigt ändrade vattenförekomster är det ekologiska tillståndet som kan uppnås minst gott och det kemiska tillståndet gott. Dessa mål har än så länge inte uppnåtts och åtgärderna måste effektiviseras. Statliga och kommunala myndigheter samt andra organ som sköter myndighetsuppgifter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta vattenvårdsplanerna och den havsförvaltningsplan som statsrådet har godkänt. Markanvändningen har omfattande påverkan på vattendragens tillstånd och vattenvårdsplaner och åtgärdsprogram lyfter fram många åtgärder i anslutning till markanvändningen och

planeringen av markanvändningen.

Handel

Ändringen av markanvändnings- och bygglagen gällande stora detaljhandelsenheter trädde i kraft 1.5.2017. I lagen fastställs som undre gräns för storleken på en stor detaljhandelsenhet 4 000 vån-m². Enligt lagen måste man i landskapsplanen ange den undre gränsen för storleken på stora detaljhandelsenheter av regional betydelse. Genom att den undre gränsen för storleken på stora detaljhandelsenheter av regional betydelse har fastställts kan man i landskapsplanen genuint koncentrera sig på att styra placeringen av stora detaljhandelsenheter av regional betydelse.

Beaktande av naturvärden i Natura 2000-områden

Finlands Natura 2000-nätverk består av naturtyper och arternas livsmiljöer som kommissionen har godkänt och som fastställs i EU:s art- och habitatdirektiv. Till nätverket hör även särskilda skyddsområden i enlighet med fågeldirektivet som anmälts till EU-kommissionen.

Natura 2000-nätverket har som mål att värna om naturens mångfald inom EU. Natura-nätverket är ett medel för att inom EU verkställa konventionen om biologisk mångfald som undertecknades i Rio de Janeiro 1992. Kapitel 10 i naturvårdslagen innehåller särskilda stadganden om Europeiska gemenskapens nätverk Natura 2000.

Fasta fornlämningar

I landskapsplanekartan anvisas på grund av landskapsplanens skala och strategiska karaktär inga fasta fornlämningar i punktform.

Hållbar mobilitet

Internationella och nationella samt landskapets klimat- och energimål förutsätter kraftigt främjande av hållbara färd sätt såsom gång och cykling. Enligt statsrådets principbeslut (2018) och kommunikationsministeriets Program för att främja gång och cykling (Jääskeläinen 2018) som stödjer beslutet är målet att antalet resor som görs gående och på cykel ska öka med 30 procent före 2030. Enligt undersökningar skapar gång och cykling betydande nytta i samhället. Planeringslösningen stöder genomförandet av de riksomfattande målen för områdesanvändningen beträffande fungerande samhällen och hållbar mobilitet.

Styreffekt och förverkligande:

Planbestämmelserna som utfärdats för hela landskapsplaneområdet gäller även områden där landskapsplanen inte anvisar några andra beteckningar (landskapsplanens vita områden).

Översvämningsrisker: Landskapsplanens bestämmelse om översvämningsrisken styr kommunernas planläggnings- och byggverksamhet till områden utan översvämningsrisk. Bestämmelsen påverkar bygginskränkningar, de krav som ställs på byggplatsen, byggnadens avstånd från strandlinjen och vattendrag samt byggnadens höjdnivå på strandområdet. Bestämmelsen inskränker både nya byggnadsobjekt och eventuellt även befintliga ändringsplaner såsom utbyggnader och ändringar av användningsändamålet. I den mer detaljerade planeringen bör kommunerna och verksamhetsutövarna upprätta tillräckliga utredningar och undersökningar för att fastställa riskerna, skyddsnivåerna och liknande.

Obebyggd strandlinje: Bestämmelsen om användningen av stränderna har som syfte att bevara fria stränder. Bestämmelsen styr kommunernas stranddetaljplanering att trygga tillräckliga gemensamma och fria strandområden. De gällande stranddelgeneralplanerna och stranddetaljplanerna omfattar redan de flesta stränderna i Kymmenedalen som lämpar sig för byggande. Landskapsplanens styreffekt riktar sig mot stränder som inte har planlagts tidigare och till områden med en gällande plan endast om dessa ändras. Bestämmelsen i landskapsplanen minskar

inte antalet byggplatser i gällande planer.

Förnybar energi: I den mer detaljerade planläggningen av områdena och när utvecklingsplaner för områdena och kommunernas tomtöverlåtelseavtal upprättas ska det utredas om man med de föreslagna lösningarna kan främja ibruktagandet av förnybar energi.

Vindkraft: Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

Vandringsfiskbestånd: Styreffekten gällande vandringsfiskar riktar sig till kommunens planläggning och alla de myndigheter och aktörer, vars verksamhetsområde omfattar frågor kring fiske och skötsel av fiskbestånden. Vandringsfiskar ska om möjligt beaktas i alla planer och projekt i anslutning till dem. Fiskarnas vandringsmöjligheter förbättras i utbyggda älvar och man främjar ibruktagandet av potentiella förökningsområden till exempel med hjälp av fiskvägar, bevattning av fåror och sanering av forsar som rensats på sten.

Handel: De regionala nedre gränserna för stora detaljhandelsenheter styr kommunernas planläggnings- och byggverksamhet. Att placera en stor detaljhandelsenhet med regional betydelse utanför ett område som i landskapsplanen anvisas för centrumfunktioner kräver att området där den stora detaljhandelsenheten ska placeras har specifikt anvisats för detta ändamål i landskapsplanen.

Vattendragens ekologiska tillstånd: I samband med den mer detaljerade planeringen ska statliga och kommunala myndigheter och andra aktörer med myndighetsuppgifter beakta de aktuella vattenvårdsplanerna och planerna för skydd av grundvattenområden i fråga om sådana funktioner som belastar vattendragen, i synnerhet i avrinningsområden för känsliga vattendrag, vattendrag vars tillstånd är utmärkt samt vattendrag som är värdefulla för vattenförsörjningen. Sådana funktioner är till exempel avloppsverk, avstjälningsplatser, industrianläggningar, fiskodlingsanläggningar, marktäktsområden och andra funktioner som kräver miljötillstånd. Jord- och skogsbruk genomförs via speciallagstiftning och bestämmelsen påverkar inte direkt till exempel åtgärder inom jord- och skogsbruk.

Natura 2000: Områden som hör till Natura 2000-nätverket styr den mer detaljerade planläggningen och den övriga områdesanvändningen även utanför de egentliga Natura-områdena. Storleken på det område som Natura-områdenas styreffekt riktas mot har inte definierats i planen. Vid planering och genomförande av markanvändningen på områden som angränsar till Natura-områden ska man i enlighet med naturvårdslagen beakta Natura-områdena och deras naturvärden. Projekt som betydligt försämrar de naturvärden som utgör grunden för valet av områden, med andra ord naturtyper enligt bilaga I eller habitat för arter enligt bilaga II till art- och habitatdirektivet eller fågelarter som avses i fågeldirektivet, får inte beviljas tillstånd och planer gällande dessa får inte godkännas eller fastställas om inte statsrådet på de grunder som definieras i 66 § i naturvårdslagen beslutar att projektet eller planen ska genomföras av ett skäl som är tvingande på grund av ett ytterst viktigt allmänt intresse.

Fasta fornlämningar: Skydd och rubbning av fornlämningar regleras i Finland i första hand av lagen om fornlämningar (lag om fornlämningar 295/1963). Enligt 1 § i lagen är fasta fornlämningar fredade och de får därför inte utgrävas, överhöljas, ändras, skadas, borttagas eller på annat sätt rubbas utan ett tillstånd som beviljats med stöd av lagen om fornlämningar. Enligt lagen om fornlämningar utövas tillsynen över fredningen av fasta fornlämningar av Museiverket (lag om fornlämningar 3 §). Landskapsplanen genomförs när man i planerna för området beaktar de angivna kulturmiljövärdena i samband med den detaljerade planeringen.

Hållbar mobilitet: Landskapsplanen genomförs när frågan beaktas i planläggningen och trafikplaneringen på kommunnivå och av de organ som ansvarar för främjandet av hälsomotion.

2 Områdes- och samhällsstruktur

C, c

OMRÅDE FÖR CENTRUMFUNKTIONER

Beteckningen anvisar centrum på stadsnivå och områden för centrumfunktioner i tätorter av regional betydelse. Området för centrumfunktioner innehåller förutom boende också funktioner för administration, service och handel samt behövliga trafikområden och parker.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid områdets trivsel, egenart och en harmonisk stadsbild. I planeringen av områdesanvändningen gäller det att säkerställa verksamhetsbetingelserna för hållbar mobilitet med beaktande av olika trafikformer. Särskilt avseende ska fästas vid utveckling av stadsbilden och bevarande av byggnadshistoriska särdrag samt en servicestruktur som stöder centrumfunktionen.

I den mer detaljerade planeringen gäller det att trygga bevarandet av kulturhistoriska värden som är av intresse på landskapsnivå. I den mer detaljerade planeringen ska särskilt avseende fästas vid dagvattenhanteringen och förebyggandet av dagvattenöversvämningar.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas ett nätverk av landskapets centrumområden. Som område för centrumfunktioner anges stadscentrumen i Kymmenedalen och med objektbeteckningen för centrumfunktioner anges kommuncentrum och andra små centrum.

Mångsidig service i centrum, en god åtkomlighet med olika trafikformer och en hög kvalitet på miljön ökar trivseln och gör centrumet mer livligt. Ett levande centrum stimulerar näringslivet och skapar en positiv uppfattning om såväl städerna som hela landskapet. Centrumens åtkomlighet med olika trafikformer främjar en jämlik tillgång till tjänsterna samt uppnåendet av målen för hållbar utveckling. I områdena för centrumfunktioner anvisas endast betydande utvecklingsbehov för trafiknätet.

De olika centrumen i Kymmenedalen har olika karaktär. Kotka och Kouvola är landskapscentrum och skapar kärnan för landskapets centrala nätverk. I Kotka och Kouvola har service av betydelse på landskapsnivå koncentrerats och deras åtkomlighet med olika trafikformer är utmärkt. De är enligt Trafikledsverkets klassificering knutpunkter av riksintresse med tanke på transportkedjornas servicenivå och den långväga busstrafiken. Kouvola är även en viktig knutpunkt med tanke på nationella resekedjors servicenivå (långväga buss- och tågtrafik). Centrumområdet i den före detta staden Kuusankoski är beläget vid Kymmene älvs strand där det tillsammans med Kouvola centrum bildar Norra Kymmenedalens centrumpar. Det historiska centrumet i Fredrikshamn är en internationellt känd särpräglad helhet som i framtiden kommer att kompletteras när centrumområdet byggs ut till Tervasaari och därmed ända till havskusten. Fredrikshamn är en nationell knutpunkt för transportkedjor. De små centrumen, Ingerois, Myllykoski, Virojoki, Broby och Miehkälä kompletterar landskapets centrumnätverk och erbjuder centrumservice även för den närliggande landsbygden.

I tätorter och centrumområden är de kulturhistoriskt värdefulla objekten i byggd miljö som är av intresse på landskapsnivå ofta så många och så nära varandra att det inte är ändamålsenligt att ange dem med objektbeteckningar i landskapsplanens skala. I Kymmenedalens inventering av byggnadskulturen och landskapets åtgärdsprogram presenteras de miljöer som enligt klassificeringen är av intresse på landskapsnivå. Dessa listas i en bilaga till planbeskrivningen. De värdefulla objekten i byggd kulturmiljö som är av intresse på landskapsnivå (RKY 2009) anvisas med en egen

beteckning.

Faktorer som påverkar översvämningar i tätorter på grund av regn- och smältvatten, med andra ord dagvatten, samt omfattningen av skadorna är bland annat den stora andelen av ogenomsläppliga ytor, den extra belastning som kompletteringsbyggande medför på dagvattensystemet, modifieringen av de naturliga lagringsområdena och flödesrutterna för ytavrinningen, dagvattensystemets otillräckliga kapacitet, bristfälligt underhåll samt klimatförändringen. Dessa problem kan minskas i den mer detaljerade planeringen genom att i första hand försöka minska bildningen av dagvatten och förhindra en försämring av dess kvalitet.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

A

OMRÅDE FÖR TÄTORTSFUNKTIONER

Beteckningen anvisar byggområden som kräver mer detaljerad planering och som reserveras för boende, service och arbetsplatser samt för andra tätortsfunktioner. Beteckningen inkluderar tätortens inre trafikleder, cykel- och gångleder, friluftsleder, områden för samhällsteknisk försörjning, lokala centrum samt rekreationsområden och parker.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området gäller det att främja förenhetligandet av samhällsstrukturen i osammanhängande eller glest bebyggda områden samt utvecklingen av tätortens kärnområde till ett distinkt centrum i fråga om funktionalitet och tätortsbild.

I den mer detaljerade planeringen gäller det att anpassa byggandet och den övriga markanvändningen till omgivningen så att tätortens särprägel och trivsel stärks och bevarandet av miljö-, natur- och kulturarvsvärden tryggas. När tätortsområden utvidgas gäller det att trygga förbindelserna från både befintliga och nya tätortsdelar till enhetliga rekreationsområden utanför tätortsstrukturen. I tätortsområden gäller det även att säkerställa tillräckligheten av deras interna fria områden och rekreationsledernas kontinuitet.

I den mer detaljerade planeringen gäller det att trygga bevarandet av kulturhistoriska värden som är av intresse på landskapsnivå. I planeringen av områdesanvändningen gäller det att säkerställa verksamhetsbetingelserna för hållbar mobilitet med beaktande av olika trafikformer.

I planeringen av bebyggda områden ska särskilt avseende fästas vid dagvattenhanteringen och förebyggandet av dagvattenöversvämningar.

Planlösningens motiveringar:

Dimensioneringen av områdena för tätortsfunktioner i landskapsplanen baserar sig på Kymmedalens befolknings- och arbetsplatskalkyl 2040 och på utredningen av alternativen för samhälls- och tätortsstrukturen. Enligt befolkningskalkylen kommer befolkningmängden inte att öka före 2040. Således är det inte motiverat att betydligt bygga ut de befintliga tätorterna. Utvecklingen av tätorterna baserar sig på profilering och förenhetligande av områden samt på förtätande av den nuvarande strukturen med stöd av den befintliga infrastrukturen.

I planering av tätortsområdena är målet en enhetlig samhällsstruktur, områdets särprägel, att värna om miljö- och traditionsvärden samt att skapa en god bostadsmiljö. Med en god bostadsmiljö främjas områdets dragkraft och därigenom invånarnas välfärd. Ett mångsidigt trafiksystem stödjer målen för hållbar mobilitet med beaktande av olika trafikformer. Målen för hälsotion främjas genom ett funktionellt trafiksystem och system med rekreationsområden.

Tätorterna i Kymmenedalen har olika karaktär i de olika delarna av landskapet. Centrumtätorten i Kouvola är ett tydligt område för tätortsfunktioner som ska utvecklas som en enhetlig helhet och som innefattar området Koria–Kouvola–Valkeala–Kuusankoski–Voikkaa.

I mellersta Kymmenedalen bildar Myllykoski och Ingerois egna tätortsområden, vars utvecklingspotential längs med järnvägen och med stöd av Kymmene älv kommer att vara central i framtiden. Myllykoski har fått utstå hårda omstruktureringar inom industrin. I området finns utvecklingspotential vad gäller boendet och tjänsterna samt trafikförbindelserna, framför allt när man hittar ny verksamhet för industriområdena som blivit lediga. Tätortsområdet Ingerois–Anjala bildar ett eget arbets- och serviceområde med goda trafikförbindelser och utrymme för rymligare boende. Elimä kyrkby är en kyrkbytätort med landsbygdskaraktär som har ett bra serviceutbud och goda trafikförbindelser.

I Södra Kymmenedalen är Pyttis kyrkby ett borttynat tätortsområde som får ny potential genom utvecklingen av verksamheterna inom turismen och trafikförbindelserna som förbättrats i och med motorvägen. Broby är Pyttis kommuncentrum dit kommunens basservice och de kommersiella tjänsterna har koncentrerats.

Kotka tätortsområde innefattar hela stadens tätortsområde, vars styrkor framför allt tar stöd av älvens och havets attraktionskraft. Fredrikshamns tätortsområde innefattar tätorterna i närheten av stadscentrumet och tätorten i byn Neuvoton. Fredrikshamns särprägel bygger på stadens historia och havsnära karaktär.

Virojoki är en landsbygdstätort och Vederlax kommuns centrumtätort dit kommunens basservice har koncentrerats. Området har stor regional betydelse för handeln. Området är starkt kopplat till Vaalimaa område för handel och turism som är under utveckling. Utvecklingen av antalet arbetsplatser och invånare i Virojoki har varit tämligen jämn under de senaste årtiondena.

Miehikkälä hör till landsbygdszonens kärnområde och är Miehikkälä kommuns centrumtätort dit kommunens basservice har koncentrerats. Miehikkälä är ett centrum med lokal betydelse med tanke på handeln. Antalet arbetsplatser och invånare i området har knappast ändrats under de senaste årtiondena.

I tätorter och centrumområden är de kulturhistoriskt värdefulla objekten i byggd miljö som är av intresse på landskapsnivå ofta så många och så nära varandra att det inte är ändamålsenligt att ange dem med objektbeteckningar i landskapsplanens skala. I Kymmenedalens inventering av byggnadskulturen och landskapets åtgärdsprogram presenteras de miljöer som enligt klassificeringen är av intresse på landskapsnivå. Dessa listas i en bilaga till planbeskrivningen. De värdefulla objekten i byggd kulturmiljö som är av intresse på landskapsnivå (RKY 2009) anvisas med en egen beteckning.

Faktorer som påverkar översvämningar i tätorter på grund av regn- och smältvatten, med andra ord dagvatten, samt omfattningen av skadorna är bland annat den stora andelen av ogenomsläppliga ytor, den extra belastning som kompletteringsbyggnad medför på dagvattensystemet, modifieringen av de naturliga lagringsområdena och flödesrutterna för ytavrinningen, dagvattensystemets otillräckliga kapacitet, bristfälligt underhåll samt klimatförändringen. Dessa problem kan minskas i den mer detaljerade planeringen genom att i första hand försöka minska bildningen av dagvatten och förhindra en försämring av dess kvalitet.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

akt

STADSOMRÅDE MED BEHOV AV FÖRTÄTNING

Beteckningen anvisar områden som är förenade med behov av stadsutveckling och förtätning av stort regionalt och strategiskt intresse.

Planeringsbestämmelse:

I områden som ska utvecklas och förtätas gäller det att utveckla samhällsstrukturen så att möjligheterna att utveckla näringsverksamheten, bosättningen, handeln och annan service samt kollektiv-, gång- och cykeltrafiken främjas. Genom att utveckla samhällsstrukturen ska man skapa strukturella och funktionella helheter mellan stadsområdets delcentra. Områdets dragningskraft ska främjas genom heltäckande stadsplanering som beaktar områdets särdrag.

Planlösningens motiveringar:

Områdena som ska utvecklas och förtätas är avsedda som områden för tätt och högklassigt, urbant byggande som stöder sig på en effektiv kollektivtrafik, gång och cykling samt mångsidiga tjänster. I området placeras boende, affärs-, kontors- och servicelokaler samt rekreations- och parkområden. Beteckningen har använts utanför centrumområdena. Områdena som ska utvecklas och förtätas ansluter direkt till Kymmenedalens stadscentrum och stödjer utvecklingen av centrumen.

I Kouvola centrumtätort har triangeln Kouvola–Kuusankoski–Koria som bildar kärnan för Norra Kymmenedalens landskapscentrum anvisats som ett område som ska utvecklas och förtätas.

I Kotka har den bandliknande zonen längs med en central utvecklingskorridor för kollektivtrafiken på avsnitten Kotkansaari–Jylppy–Karhula samt Mussalö–Karhuvuori–Metsola anvisats som ett område som ska utvecklas och förtätas.

I Fredrikshamn har områdena som stöds av centrumet, på den västra sidan Ruissalo–Poitsila och på den östra sidan Alakaupunki–Tallinmäki, anvisats som områden som ska utvecklas och förtätas.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

ar

RESERVOMRÅDE FÖR TÄTORTSFUNKTIONER

Beteckningen anvisar långsiktiga reservområden för tätortsfunktioner.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid områdets anslutning till befintliga tätorter och tillgängligheten till service. Dessutom gäller planeringsbestämmelserna för området för tätortsfunktioner (A) den mera detaljerade planeringen av området.

Planlösningens motiveringar:

Som reservområde för tätortsfunktioner anvisas Hietanen i Kotka, Hunker i Valkeala samt Rusi.

Hietanen är för närvarande ett område för hamnfunktioner. Med planbeteckningen förbereder man sig på långsiktiga ändringar av markanvändningen i området. Om hamnverksamheten i Hietanen upphör, är ett område för tätortsfunktioner ett naturligt användningsändamål för området. Hietanen ligger centralt i Kotkas tätortsstruktur mellan Kotkansaari och Karhula centrum och området är lätt åtkomligt med olika trafikformer. I området måste man på grund av användningen som hamn utreda markområdets förorening innan området används för tätortsfunktioner.

Genom att anvisa Hunker och Rusi förbereder man sig på de eventuella ökade behoven inom glest och naturnära byggande. Områden ligger i närheten av tjänsterna i Valkealas före detta kommuncentrum.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

at

at

BY

Beteckningen anvisar byar på landsbygden med goda förbindelser och varierande servicenivå samt byar i skärgården där bosättningen i huvudsak består av fritidsbostäder.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen och genomförandet gäller det att anpassa byggandet och den övriga markanvändningen till omgivningen så att byns särprägel och trivsel stärks och bevarandet av miljö- och naturvärden tryggas.

I den mer detaljerade planeringen gäller det att trygga bevarandet av kulturhistoriska värden som är av intresse på landskapsnivå

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas den viktigaste bystrukturen på landsbygden. Enligt den riksomfattande klassificeringen av stad och landsbygd som Finlands miljöcentral har upprättat är landsbygden i Kymmenedalen i huvudsak stadsnära landsbygd och avstånden från byarna till stadsområdena är korta. Således anges i landskapsplanen i princip inte sådana byområden som är belägna i städernas randområden. Med beteckningen anvisas livskraftiga landsbygdsbyar vars struktur bildar ett tydligt byliknande område och som är av intresse på landskapets nivå. På livskraften påverkar byområdets invånarantal samt tjänsterna och näringarna och möjligheterna att utveckla dessa. Lösningen i landskapsplanen baserar sig på utredningarna om alternativen för samhälls- och tätortsstrukturen i Kymmenedalen samt byinventeringen i Kymmenedalen.

Livskraften har mätts med invånarantalet som i princip ska vara cirka 200 invånare i byarna. Byar mindre än detta har anvisats, om det finns tillräcklig service i byn (daghem, skola, butik) och byn har utvecklingspotential i synnerhet ur perspektivet för landsbygdsnäringar. I skärgården anvisas sådana byar som framför allt stöder sig på fritidsbostäder och turism samt deras utvecklingspotential. I landskapsplanen anvisas bystrukturen med beaktande av planens generella och strategiska karaktär.

Byarna i de olika delarna av Kymmenedalen är olika och har olika karaktär. Byarna i norr på Andra Salpausselkä bildar en egen bandliknande struktur som stöder varandras serviceutbud. I mellersta Kymmenedalen är byarna belägna i älvdalarna mitt i åkerområdena, i huvudsak nära servicekoncentrationer. Byarna i skärgården bildar en egen helhet och stöder sig i huvudsak på fritidsbostäderna och turismen.

I landskapsplanens skala är det inte ändamålsenligt att ange byområdenas kulturhistoriskt värdefulla objekt i byggd miljö som är av intresse på landskapsnivå med objektbeteckningar. I Kymmenedalens inventering av byggnadskulturen och landskapets åtgärdsprogram presenteras de miljöer som enligt klassificeringen är av intresse på landskapsnivå. Dessa listas i en bilaga till planbeskrivningen.

Styreffekt och förverkligande:

Ett byområde i landskapsplanen kan genomföras med generalplanen eller andra medel för den mer detaljerade planeringen, till exempel med utvecklingsplanerna för byarna. Målet är att i första hand styra boendet och näringsverksamheten på landsbygden och den infra- och servicestruktur som stödjer dessa till närheten av befintliga strukturer. Landskapsplanen förhindrar inte boende i enlighet med de normala principerna för glesbebyggelse eller lokal företagsverksamhet och den står inte i vägen för utvecklingsmöjligheterna i något byliknande område.

km

STOR DETALJHANDELSENHET

Beteckningen anvisar områden av åtminstone regionalt intresse som ansluter till tätortsstrukturen och som är lämpliga för placering av stora detaljhandelsenheter.

Planeringsbestämmelse:

I de stora enheternas serviceutbud och närmare placering gäller det att säkerställa en balanserad utveckling av regionens servicestruktur. Vid utveckling och placering av stora detaljhandelsenheter gäller det att säkerställa att åtgärderna som genomförs inte försämrar tillgängligheten till service i centrumområden eller andra delar av regionen med avseende på dimensionering eller tidsmässig planering. I området får det placeras stora detaljhandelsenheter av regionalt intresse som avses i 71 § i markanvändnings- och bygglagen. Det totala antalet kvadratmeter våningsyta i detaljhandels försäljningsytor får vara högst: Sutela 30 000 vån-m²; Broby 25 000 vån-m². Till Broby kan det anvisas högst 4 000 vån-m²

dagligvaruhandel.

Planlösningens motiveringar:

Målet med att anvisa dimensioneringen för stora detaljhandelsenheter utanför centrum är att säkerställa en balanserad utveckling av servicestrukturen. Genom rätt dimensionering skapar man förutsättningarna för fungerande konkurrens och lönsam detaljhandel och tryggar för invånarna en så god åtkomlighet till tjänsterna som möjligt.

Med beteckningen stöds det nuvarande området i Sutela och förbättras tjänsterna i Brobys tätort samt tryggas konkurrensen mellan de nuvarande butikerna för dagligvaruhandeln.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

kmk

KONCENTRATION AV BUTIKER

Beteckningen anvisar koncentrationer av butiker som är av åtminstone regionalt intresse, som är lämpliga för placering av stora detaljhandelsenheter och som har god tillgänglighet.

Planeringsbestämmelse:

I de stora enheternas serviceutbud och närmare placering gäller det att säkerställa en balanserad utveckling av regionens servicestruktur. Vid utveckling och placering av stora detaljhandelsenheter gäller det att säkerställa att åtgärderna som genomförs inte försämrar tillgängligheten till service i centrumområden eller andra delar av regionen med avseende på dimensionering eller tidsmässig planering. I området får det placeras sådana stora detaljhandelsenheter av regionalt intresse som inte påverkar tillgängligheten till daglig service. I området får det inte placeras stora detaljhandelsenheter för dagligvaruhandeln av regionalt intresse. I området får det placeras stora detaljhandelsenheter av regionalt intresse som avses i 71 § i markanvändnings- och bygglagen. Det totala antalet kvadratmeter våningsyta i detaljhandels försäljningsytor får vara högst: Jylppy 50 000 vån-m²; Keltakallio 60 000 vån-m²; Korjala 65 000 vån-m².

Planlösningens motiveringar:

Målet är att komplettera området och skapa struktur i områdets otidlighet. Jylppy har i den gällande landskapsplanen anvisats som stadsområde som ska utvecklas och förtätas, varvid man främjar förenhetligandet av området mellan Karhula centrum och Hovinsaari och skapandet av en funktionell förbindelse. Keltakallio är centrum för bilhandeln i Södra Kymmenedalen och man vill utveckla området som sådant. Bilhandeln i Norra Kymmenedalen är koncentrerad till Korjala och man vill utveckla området som sådant. I Korjala finns även annan utrymmeskrävande handel såsom stora enheter för lantbruks- och virkeshandeln. Båda områdena är av den karaktären att man inte besöker dem dagligen och de påverkar inte den dagliga servicens åtkomlighet.

Med beteckningen stöds utvecklingen av de nuvarande områdena och i fråga om Jylppy, även förenhetligandet av Kotkas stadsstruktur.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

kma

OMRÅDE FÖR DETALJHANDELSUTVECKLING

Beteckningen anvisar områden för detaljhandelsutveckling som baserade på läget i samhällsstrukturen är lämpliga för placering av stora detaljhandelsenheter av regionalt intresse.

Planeringsbestämmelse:

I de stora enheternas serviceutbud och närmare placering gäller det att säkerställa en balanserad utveckling av regionens servicestruktur. Vid utveckling och placering av stora detaljhandelsenheter gäller det att säkerställa att åtgärderna som genomförs inte försämrar tillgängligheten till service i centrumområden eller andra delar av regionen med avseende på dimensionering eller tidsmässig planering. I området får det placeras stora detaljhandelsenheter av regionalt intresse som avses i 71 § i markanvändnings- och bygglagen. Det totala antalet kvadratmeter våningsyta i detaljhandels försäljningsytor får vara högst: Jumalniemi 230 000 vån-m²; Köpcentrets område 390 000 vån-m²; Summa 120 000 vån-m². I Summa kan högst 5 000 vån-m² dagligvaruhandel placeras.

Planlösningens motiveringar:

Målet med att anvisa dimensioneringen för stora detaljhandelsenheter utanför centrum är att säkerställa en balanserad utveckling av servicestrukturen. Genom rätt dimensionering skapar man förutsättningarna för fungerande konkurrens och lönsam detaljhandel och tryggar för invånarna en så god åtkomlighet till tjänsterna som möjligt.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

kma_r

OMRÅDE FÖR DETALJ- OCH GRÄNSHANDELSUTVECKLING

Beteckningen anvisar områden för detaljhandelsutveckling av regionalt intresse som har särdrag av detaljhandel som betjänar gränshandeln och turismen.

Planeringsbestämmelse:

I den detaljerade planeringen av området gäller det att säkerställa sammanjämkandet av myndighetsverksamheten som är väsentlig för gränsverksamheten, trafiken och den övriga servicen i området. I området får det placeras stora detaljhandelsenheter av regionalt intresse som avses i 71 § i markanvändnings- och bygglagen. Det totala antalet kvadratmeter våningsyta i detaljhandels försäljningsytor får vara högst 150 000 vån-m². När området har genomförts till cirka 80 000 vån-m² och man baserat på utredningar kan påvisa ett betydande tilläggsbehov inom byggande av handeln, kan andelen som överstiger den totala dimensioneringen om 100 000 vån-m² (50 000 vån-m²) tas i bruk.

Planlösningens motiveringar:

Handelskoncentrationen i Vaalimaa ligger utanför den befintliga, täta samhällsstrukturen, men området betjänar uttryckligen resenärer som korsar gränsen vid gränsstationen. Efterfrågan vid gränsen som skapats av resenärer är en mycket unik faktor för finländska förhållanden. Vaalimaas betydelse i servicenätet har en kraftig tyngdpunkt i turismen. Konceptet för gränshandeln är att fungera som ett resmål med karaktären av en destination, som lockar resenärer framför allt från Ryssland men även från andra länder och från Finland.

Området är en del av den internationella knutpunkten för gods- och persontrafiken vid gränsövergångsstället enligt Trafikledsverkets klassificering.

Eftersom gränshandels utveckling är svår att prognostisera och ändras snabbt, måste man förbereda sig på att bygga ut handeln i de situationer där man har använt den för ändamålet anvisade våningsytan och genom utredningar kan påvisa att behovet kommer att öka. I samband med utredningen måste man uppskatta hur den planerade ökningen av gränshandeln påverkar servicenätverket för handeln i hela Kymmenedalen.

Landskapsplanens lösning för handeln baserar sig på utredningarna "Struktur och dimensionering hos handeln i Kymmenedalen" samt för Vaalimaas del den separata utredningen "Dimensioneringspotentialen för gränshandeln i Vaalimaa".

Styreffekt och förverkligande:

Beteckningen styr tjänsterna inom handeln och turismen som i synnerhet vänder sig till ryssarna till området när gränsen. Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

rk

OMRÅDE FÖR UTVECKLING AV GRÄNSSERVICE OCH GRÄNSHANDEL

Beteckningen anvisar områden som är förenade med utvecklingsbehov av funktionerna vid riksgränsen av åtminstone intresse på landskapsnivå.

Planeringsbestämmelse:

Vid placering av service i området gäller det att i serviceutbudet, dimensioneringen och den närmare placeringen säkerställa en balanserad utveckling av regionens servicestruktur och

att säkerställa att åtgärderna som vidtas inte försämrar tillgängligheten till service i andra delar av regionen. I den mer detaljerade planeringen av området gäller det att beakta utvecklingsbehoven inom funktionerna i gränsområdet och anpassa dem till de kvalitetskrav som omgivningen runt Finlands viktigaste landgränsstation ställer.

Planlösningens motiveringar:

Vaalimaa gränsstation är Finlands livligaste gränsstation där antalet gränsöverskridningar under en lång period kontinuerligt ökat. Området är en internationell knutpunkt för gods- och persontrafiken vid gränsövergångsstället enligt Trafikledsverkets klassificering. I gränsområdet finns utvecklingsbehov vad gäller såväl trafiken som turismen och handeln samt även placeringen av myndighetsfunktionerna. I landskapsplanen anvisas det område som är centralt med tanke på utvecklingen av gränsområdet.

Med beteckningen säkerställs utvecklingen av nya eller nya slags funktioner som är nära kopplade till gränsövergångsstället samt placeringen av dessa i området.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

p

OMRÅDE FÖR SERVICE

Beteckningen anvisar områden för offentlig service utanför centrumområden som är av intresse på landskapsnivå.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid att trygga och utveckla en god tillgänglighet, fungerande och trygg trafik samt bevarande av områdets byggnadshistoriska särdrag.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas enheterna för social- och hälsovården samt utbildning utanför centrumområdena som är av intresse på landskapsnivå.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

TP, tp

OMRÅDE FÖR ARBETSPLATSER

Beteckningen anvisar mångsidiga områden för arbetsplatser av åtminstone regionalt intresse. I området får industri- och lagerfunktioner som inte orsakar miljöolägenheter samt kontors- och servicearbetsplatser placeras.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av områdena ska avseende fästas vid en god tillgänglighet av områdena, omgivningen och vid genomförandet av en trivsam arbetsmiljö som anpassar sig till den befintliga strukturen. I den mer detaljerade planeringen ska särskilt avseende fästas vid dagvattenhanteringen och förebyggandet av dagvattenöversvämningar.

Regional planeringsrekommendation:

Planeringen och genomförandet av Miehonkangas område för arbetsplatser ska i mån av möjlighet stödja motorsportbanans funktioner.

Planeringen och genomförandet av arbetsplatsområdet i Pyttis kyrkby ska stödja funktionerna på Pyttis flygplats. I den mer detaljerade planeringen gäller det att genom att styra placeringen av funktioner och definiera dimensioneringen för byggandet trygga bevarandet av områdets landskaps- och naturvärden samt säkerställa områdets tillgänglighet och dess anslutning till samhällsstrukturen i Pyttis kyrkby.

Planlösningens motiveringar:

Kymmenedalen ska i enlighet med landskapsprogrammets mål erbjuda tillräckligt med alternativ för utvecklingen av företagsverksamheten i nya, lätt åtkomliga områden. Färdigställandet av vägförbindelsen E18 och utvecklingen av tjänsterna vid gränsövergången ökar den internationella växelverkan, vilket reserveringen av arbetsplatsområden är ett svar på. I Norra Kymmenedalen erbjuder områdena i närheten av motorsportcentret KymiRing en möjlighet att utveckla verksamhet som stödjer detta.

Samhällsstrukturen i Kymmenedalen möjliggör verksamhetsbetingelserna även för omfattande funktioner inom näringslivet med stöd av den befintliga strukturen. Arbetsplatsområdet i Vaalimaa och företagsområdet i Muurikkala utgör delar av den internationella knutpunkten för gods- och persontrafiken vid gränsövergångsstället enligt Trafikledsverkets klassificering.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

TP_I

UTVIDGNINGSRIKTNING FÖR OMRÅDET FÖR ARBETSPLATSER

Beteckningen anvisar utvidgningsriktningen för området för arbetsplatser i Rantahaka.

Planeringsbestämmelse:

För den mera detaljerade planeringen gäller planeringsbestämmelserna för området för arbetsplatser (TP).

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen förbereder man sig på arbetsplatsområdets långsiktiga expansionsbehov i närheten av det logistiskt fördelaktiga korsningsområdet.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

t T, t

INDUSTRI- OCH LAGEROMRÅDE

Beteckningen anvisar vidsträckta industriområden och industrins lagerområden som är av intresse på landskapsnivå och regionnivå.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området gäller det att förebygga betydande miljöolägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsavstånd. I den mer detaljerade planeringen ska särskilt avseende fästas vid dagvattenhanteringen och förebyggandet av dagvattenöversvämningar. Särskilt avseende ska fästas vid bevarande av den lokala industrimiljön och dess byggnadshistoriska särdrag.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas i första hand de befintliga industriområdena. De industrianläggningar i Kymmenedalen som är av intresse på landskapsnivå och regional nivå är i huvudsak belägna i tätorter och områden nära dessa. Nyare, liten och medelstor industriverksamhet har sökt sig till logistiskt fördelaktiga områden.

Nya industriområden har anvisats så att de inte decentraliserar samhällsstrukturen, utan stöder sig på den befintliga samhällsstrukturen och trafikinätet både vad gäller områdesstrukturen och funktionellt. Utanför tätorterna har det anvisats områden för utrymmeskrävande industrier med liten inverkan på sysselsättningen som inte kan placeras i redan byggda koncentrationer för småindustrier i området för tätortsfunktioner i landskapsplanen.

Landskapets utvecklingspolitiska mål är att förbereda sig på områdesbehoven hos nya globala industrigrenar som behöver mycket utrymme och god logistisk beredskap, till exempel batterifabriker och datacenter. För dessa funktioner anvisas i landskapsplanen många alternativa förläggningsplatser, eftersom det är svårt att prognostisera placeringen och utrymmesbehovet för de kommande behoven.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

T/kem

INDUSTRI- OCH LAGEROMRÅDE DÄR EN BETYDANDE ANLÄGGNING FÖR PRODUKTION ELLER LAGRING AV FARLIGA KEMIKALIER FÅR PLACERAS

Beteckningen anvisar industri- och lagerområden där betydande anläggningar för produktion eller lagring av farliga kemikalier finns eller får placeras.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen av området och närmiljön gäller det att uppmärksamma riskerna med användning, lagring och transporter av farliga ämnen. I den mer detaljerade planeringen ska särskilt avseende fästas vid dagvattenhanteringen och förebyggandet av dagvattenöversvämningar. I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid risken för allvarliga olyckshändelser, som orsakas av den samlade påverkan av de olika funktionerna som är belägna i området. Särskilt avseende ska fästas vid bevarande av den lokala industrimiljön och dess byggnadshistoriska särdrag.

Planlösningens motiveringar:

I placeringen av anläggningar med risk för storolyckor i enlighet med Seveso III-direktivet (2012/17/EU) ska man beakta faran som dessa orsakar för den omgivande bebyggelsen, naturen eller övrig verksamhet och å andra sidan faran som orsakas av verksamhet som idkas i omgivningen och som ökar olycksrisken. Med anledning av Kymmenedalens industri- och transporthistoria är dessa så kallade Seveso-anläggningar belägna i samhällsstrukturen. På grund av detta ska särskild vikt fästas vid anläggningarnas tekniska lösningar för att minska olycksrisken.

Skogsindustrins stora enheter är regionalt betydande knutpunkter för godstrafiken.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

sev

KONSULTERINGSZON

Beteckningen anvisar konsulteringszoner, som omger anläggningar enligt Seveso III-direktivet

Planeringsbestämmelse:

Särskilt avseende ska fästas vid den detaljerade planeringen av konsulteringszonen kring en anläggning som använder eller lagrar farliga kemikalier. Vid planeringen av riskabla funktioner, såsom placering av bostadsområden, livliga trafikleder, samlingslokaler för allmänheten och sjukhus innanför zonen, ska man under utarbetning av planen begära utlåtande från kommunens brand- och räddningsmyndighet samt vid behov från Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes).

Planlösningens motiveringar:

Seveso III-direktivet (2012/17/EU) är Europeiska rådets direktiv om åtgärder för att förebygga faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår. Direktivets avsnitt om planeringen av markanvändningen och säkerheten vid produktionsanläggningar har i Finland verkställts genom lagstiftning om kemikaliesäkerhet samt markanvändning och byggande.

Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) har definierat konsultationszoner för produktionsanläggningar och lager. Inom dessa ska särskild vikt fästas vid riskerna och vid att förebygga faran för allvarliga olyckshändelser i samband med planläggningen. I landskapsplanen anvisas konsultationszonerna för sådana anläggningar, där verksamhetens omfattning är klassificerad som säkerhetsutredning respektive dokument om verksamhetsprincip.

Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) har fastställt konsulteringszoner runt produktionsanläggningar och lager. Inom zonerna skall planläggningen fästa speciell uppmärksamhet vid risker och förhindrandet av storolyckor. I landskapsplanen anvisas konsulteringszoner omkring sådana anläggningar, som behöver antingen utredning av säkerheten eller dokument över verksamhetsprinciperna för att få lov för sin funktion.

Styreffekt och förverkligande:

En konsultationszon hör till anläggningar som hanterar och lagrar farliga kemikalier. Genomförandet av dessa kräver i huvudsak detaljerad planläggning. Kommunen ser genom planläggningen till att det inte placeras nya riskbenägna funktioner i närheten av anläggningen och att man om möjligt söker en alternativ placering för befintliga sådana funktioner. Riskbedömningen kräver förhandlingar med räddningsmyndigheterna i samband med planläggningen.

RM, rm

OMRÅDE FÖR TURISTANLÄGGNINGAR

Beteckningen anvisar befintliga eller planerade områden för turistanläggningar som är av intresse på landskapsnivå. Med landskapsplanen skapas förutsättningarna för tillgängligheten av objekten för turism baserat på utnyttjande och utveckling av den befintliga infrastrukturen.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen gäller det att genom att styra placeringen av funktioner och definiera dimensioneringen för byggandet trygga bevarandet av områdets särskilda naturvärden, kulturmiljön och byggnadshistoriska särdrag.

Regional planeringsrekommendation:

På Rankön skall man i den mer detaljerade planeringen ta hänsyn till försvarsmaktens användning av området.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anges både befintliga och potentiella områden för turistanläggningar. Till områdena hör eller planeras turist- och semesteranläggningar, semesterbyar, semesterhotell, spaanläggningar, campingområden, mångsidiga idrottstjänster eller andra motsvarande funktioner som betjänar turismen.

Mängden turismanläggningar i Kymmenedalen motsvarar inte områdets potential. Av denna anledning har man på Finska vikens kust och i skärgården, utöver små och befintliga objekt med turismanläggningar, även angett områden där det går att genomföra voluminösa turismprojekt.

I Norra Kymmenedalen har man i huvudsak anvisat redan genomförda områden för turistanläggningar samt områden där verksamheten kan utvecklas.

Styreffekt och förverkligande:

Den mer detaljerade planeringen av objekt för turismen avgörs i huvudsak med general- och detaljplanerna. Landskapsplanen förhindrar inte möjligheterna att utveckla tjänsterna för turismen utanför beteckningen, förutsatt att landskapsplanens centrala mål inte äventyras. Ansvaret för anskaffning, planering och byggande av områdena ligger hos det organ som idkar verksamheten.

mv

OMRÅDE FÖR UTVECKLING AV TURISM OCH REKREATION

Beteckningen anvisar områden som är förenade med utvecklingsbehov av turism och rekreation åtminstone på landskapsnivå.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området gäller det att säkerställa att utvecklingsbehoven inom turism och rekreation anpassas till områdets natur-, byggnadsarvs- och kulturvärden och utnyttjar dessa.

Planlösningens motiveringar:

Både i Södra Kymmenedalens kust- och skärgårdsområden och i Norra Kymmenedalens insjöregion har man identifierat attraktiva zoner för turism och rekreation. De centrala attraktionsfaktorerna har framför allt att göra med områdenas mångsidiga natur- och landskapsvärden och de betjänar naturturismens behov på ett bra sätt. Att anvisa zonerna i landskapsplanen främjar uppkomsten av turismhelheter och nätverk som är av intresse över landskapsgränserna, på landskapsnivån eller regionalt, samt stärkandet av nuvarande sådana. Syftet är att utveckla zonerna som strukturella och funktionella helheter och att utnyttja Kymmenedalens styrkor och utvecklingspotential inom turismen. Samtidigt skapas förutsättningar för att utveckla attraktiva områdesnätverk för friluftsliv och rekreation som betjänar såväl turisterna som turismnäringen och invånarna i området. Områdena för turism, rekreation och friluftsliv som har anvisats inom målområdet bildar stommen för de värdefulla zonerna. Vad gäller Repovesi är målet att dela besökartrycket från ingången vid Lapinsalmi även till ingångarna vid Tervajärvi och Saarijärvi.

I den utsträckning det är möjligt försöker man bilda helheter med turismfunktioner över landskapsgränserna med motsvarande områden i grannlandskap.

Styreffekt och förverkligande:

Objektbeteckningen för utvecklingsområdet styr turism- och rekreationsprojekt på landskapsnivå och regional nivå till området. Planläggningen genomförs av kommunerna. Ansvar för främjandet av turismprojekten ligger i första hand hos de organ och bolag som bedriver verksamheten. Ansvar för utvecklingen och underhållet av områdena för rekreation och friluftsliv ligger hos kommunerna och föreningen Kymenlaakson virkistysalueyhdistys ry. Bildandet av zoner över landskapsgränserna främjas genom landskapsplanläggningen i dialog med grannlandskapen.

e

e

SPECIALOMRÅDE

Beteckningen anvisar motorbanor.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området och i genomförandet av dess användning gäller det att förebygga betydande miljölägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsavstånd.

Planlösningens motiveringar:

För att kunna idka motorsport måste man i samhällsstrukturen kunna anvisa sådana områden för dessa funktioner, där bullret och de övriga miljökonsekvenserna från funktionerna kan hanteras och verksamhetens säkerhet garanteras. Samtidigt kräver idrottsevenemangen i anslutning till verksamheten även en rimlig åtkomlighet och allt bättre infrastruktur.

I landskapsplanen anvisas som objekt av intresse på landskapsnivå Pikkusuo motorsportbana i Kouvola, motorsportcentret i Kotka och motocrossbanan i Miehikkälä.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvaret för anskaffning, planering och byggande av områdena ligger hos det organ som idkar verksamheten. Kommunerna har till uppgift att upprätta general- eller detaljplanen för områdena, bygga kommunaltekniken eller avtala om byggandet av den genom avtal om markanvändningen och övervaka att områdena genomförs i enlighet med planen.

EP

FÖRSVARSMAKTENS OMRÅDE

Beteckningen anvisar garnisonsområden som försvarsmakten använder permanent. Allmänheten har begränsat tillträde till området.

Planeringsbestämmelse:

Området reserveras för försvarsmaktens användning.

Planlösningens motiveringar:

I Kymmenedalen finns omfattande, nationellt viktiga områden för Försvarsmakten och tillhörande garnisonsområden. Genom lösningen enligt landskapsplanen tryggas de nuvarande och kommande möjligheterna att använda områdena, vilket även omfattar begränsningar för användningen av omgivande områden.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvaret för genomförandet av områdena ligger hos staten.

EAH

FÖRSVARSMAKTENS SKJUT- OCH ÖVNINGSOMRÅDE

Beteckningen anvisar skjut- och övningsområden som försvarsmakten permanent använder som skjut- och övningsområden. Allmänheten har begränsat tillträde till området.

Planeringsbestämmelse:

Området reserveras för försvarsmaktens användning för skjut- och övningsverksamhet.

Regional planeringsbestämmelse:

Vid planeringen av och i områdesanvändningen på Valkjärvi skjut- och övningsområde i Vederlax ska man säkerställa att undervisningen vid läroanstalten Harjun oppimiskeskus går att utöva.

Vid planeringen av och i områdesanvändningen på Selänpää, Vekaranjärvi och Pahkajärvi skjut- och övningsområden i Kouvola ska möjligheten till genomfart till Tervajärvi infart till Repovesi nationalpark säkerställas.

Planlösningens motiveringar:

I Kymmenedalen finns omfattande, nationellt viktiga områden för Försvarsmakten. Genom lösningen enligt landskapsplanen tryggas de nuvarande och kommande möjligheterna att använda områdena, vilket även omfattar begränsningar för användningen av omgivande områden. Områdesreservationerna har generaliserats från Försvarsmaktens verkliga skjut- och övningsområden. Områden med begränsat tillträde har av Försvarsmakten märkts i terrängen med skyltar, varningstavlor och blåvita markeringar på träden i områdets kanter.

I närheten av skjut- och övningsområdena i Selänpää, Vekaranjärvi och Pahkajärvi och delvis även inom dessa områden går en fotvandringsled som korsar landskapsgränsen. Från leden finns även skyltning till Tervajärvi infart till Repovesi nationalpark. Leden utgör en del av en friluftsled som korsar hela landskapet och landskapsgränsen. Leden som går genom Kymmenedalen kopplar samman tätorts-, rekreations- och turismområden med Repovesi nationalpark. Över landskapsgränsen kopplas leden framför allt till friluftslederna i Mäntyharju, Södra Savolax. Dessutom ansluter leden Repovesi till Europavandringsled E10.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvar för genomförandet av områdena ligger hos staten.

EAH/S

FÖRSVARSMAKTENS SKJUT- OCH ÖVNINGSOMRÅDE, VARS SEKUNDÄRA ANVÄNDNINGSBETYDELSE ÄR
NATURVÅRD

Beteckningen anvisar öarna Vanhankylänmaa och Mustamaa, som används av försvarsmakten och till vilka allmänheten har begränsat tillträde.

Planeringsbestämmelse:

Området reserveras för försvarsmaktens användning. Om försvarsmakten lämnar området reserveras det för naturvårdsändamål.

Planlösningens motiveringar:

Omstruktureringen inom Försvarsmakten har medfört betydande ändringar i markanvändningen i skärgården i Kymmenedalen. Öarna Vanhankylänmaa och Mustamaa används

fortsättningsvis av Försvarmakten.

Eftersom dessa öar har en stor betydelse som värdefulla naturområden i havsmiljö, anvisar landskapsplanen naturskydd som det sekundära användningsändamålet för öarna som används av Försvarmakten.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvaret för genomförandet av områdena ligger hos staten.

ea

ea

SKJUTBANA

Beteckningen anvisar områden för skjutbanor av åtminstone regionalt intresse.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området och i genomförandet av dess användning gäller det att förebygga betydande miljölägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsavstånd.

Planlösningens motiveringar:

Av de skjutbanor som används av civilbefolkningen anvisas i landskapsplanen sådana skjutbanor där man skjuter minst 10 000 skott per år, vars användare kommer från ett stort område som sträcker sig över minst två kommuner, där man kan skjuta åtminstone med hagelgevär och gevär, som är belägna på minst två kilometers avstånd från tät bebyggelse, som inte är belägna på ett grundvattenområde och som är belägna på över två kilometers avstånd från områden med miljö- eller naturvärden eller zoner för rekreation och turism. Skjutbanan ska dessutom ha ett giltigt miljötillstånd och det ska vara möjligt att utveckla banan och dess användningsgrad (Utvecklingsplan och utredning av nuläget för nätverket med skjutbanor i Kymmenedalen, Kymmenedalens förbund, 2017). Försvarmaktens skjutbanor anvisas i landskapsplanen.

Styreffekt och förverkligande:

Verksamhetsutövaren sköter tillstånden som krävs för områdesanvändningen. Skjutbaneområdena måste beaktas i samband med general- och detaljplaneringen.

raj

OMRÅDE MED BEGRÄNSAT TILLTRÄDE

Beteckningen anvisar det begränsningsområde som Pahkajärvi skjut- och övningsområde förutsätter.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Till området hör delar av Repovesi nationalparks område och Natura 2000-området samt sedvanlig skogsbruksmark. Rörelse i området är begränsat av säkerhetsskäl.

Styreffekt och förverkligande:

Områdesreservationen genomförs när begränsningarna som gäller för områdena beaktas i planläggningen på en lägre nivå, i nationalparkens skötsel- och nyttjandeplan och i användningen av områdena för skogsbruk. De begränsningar av användningen som markägaren utfärdar på sina områden är alltid baserade på avtal. Försvarsmakten sköter informationen om begränsad rörelse i terrängen.

sv

SKYDDSZON

Beteckningen anvisar områden vars användning måste begränsas på grund av en närliggande verksamhet som orsakar fara eller betydande olägenhet.

Planeringsbestämmelse:

Byggande för jord- och skogsbruket samt byggande som betjänar försvarsförvaltningen är tillåtet i området. Sjukhus, åldringshem, daghem eller annan motsvarande anläggning ska inte placeras i området. I den mer detaljerade planeringen ska begränsningarna av områdets användning på grund av skyddszonen beaktas.

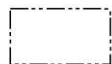
Vid planeringen av områdets användning ska försvarsmakten reserveras möjlighet att ge ett utlåtande.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas en skyddszon för Försvarsmakten för att trygga Försvarsmaktens verksamhet.

Styreffekt och förverkligande:

Områdesreservationen enligt landskapsplanen genomförs när man i den mer detaljerade planeringen inte placerar olämpliga funktioner i området.

me

BULLEROMRÅDE

Beteckningen anvisar områden där bullernivån överstiger de riktvärden för bullernivån som utfärdats med statsrådets beslut och förordning.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid de riktvärden för bullernivån som utfärdats med statsrådets beslut och förordning. I den mer detaljerade planeringen ska begränsningarna av områdets användning på grund av buller beaktas.

Planlösningens motiveringar:

Bullerområdena anknyter till försvarsmaktens övningsområden samt till områdena för flyg-, skytte- och motorsportverksamhet som medför buller i omgivningen. Lösningen enligt landskapsplanen baserar sig på de bullerutredningar som upprättats av Försvarsmakten, Finavia och Kouvola stad. Vad gäller bullerområdena för motorsportbanan KymiRing, sportskyttecentret i Yrtinkangas och skjutbanan i Pakinkangas baserar sig lösningen enligt landskapsplanen på de utredningar och modelleringar som gjorts i samband med tillståndsprocesserna.

Styreffekt och förverkligande:

Områdesreservationen enligt landskapsplanen genomförs när man i den mer detaljerade planeringen beaktar begränsningarna av områdets användning på grund av buller.

3 Det byggda kulturarvet

SM

FORNMINNESOMRÅDE

Beteckningen anvisar områden som är skyddade med stöd av fornminneslagen. På området gäller bygginstränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen och genomförandet av områdets markanvändning ska avseende fästas vid de arkeologiska värden, landskapsvärden och kulturhistoriska värden som finns på området. Vid planering av åtgärder ska det begäras ett utlåtande från museimyndigheterna.

Regional planeringsrekommendation:

I den mer detaljerade planeringen av Kymmeneborgs område ska utvecklingen av boende, turistanläggningar och evenemangservice stödja en balanserad utveckling av regionens servicestruktur.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen anvisas fästningsområdet i Uttis i Kouvola samt Kymmeneborgs fästning i Kotka.

Kymmeneborg är den enda stora fästningen i sydvästra Finland som bevarats med nästan fullständigt yttre värn. Den användes för militära syften i över 200 år, ända fram till år 2005. Den stjärnliknande fästningen som har formen av en oregelbunden pentagon består av fem bastioner, kurtinmurar och kaponjärer. Fästningens invändiga diameter är nästan en halv kilometer. Fästningsuddens yta med det yttre värnet är sammanlagt över 80 hektar. För området upprättades 2016 en skötsel-, nyttjande- och utvecklingsplan.

Kymmeneborgs område är stort och i landskapsplanen anvisas för området även en områdesbeteckning för turistanläggningar. I samband med den mer detaljerade planeringen måste man hitta en lösning som samordnar turismen och fornlämningsvärdena.

Fästningen i Uttis byggdes åren 1791–1792 för att skydda vägen från Villmanstrand till Tavastehus. Den stjärnformade fästningen byggdes på Salpausselkäåsen som på den norra sidan gränsar till sjön Haukkajärvi och på den södra sidan till Haukkasuo sumpmark. Fästningen består av fyra halvbastioner som sammanbinds av vinklade kurtinmurar på fästningens västra och östra sidor.

Styreffekt och förverkligande:

Verkställandet sker via planläggningen samt skötsel- och nyttjandeplanen.

sm

OMRÅDET FÖR SJÖSTRIDERN I SVENSKSUND

Beteckningen anvisar omgivningen runt området för sjöstriderna i Svensksund.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska kulturmiljövärden och sjöhistoriska värden på sjöstridsområdet beaktas. Åtgärderna som planeras för området får inte äventyra den helhet som vraken utgör. Före vattenbyggnadsarbete på området ska man ta kontakt med Museiverket för att ordna en inventering av kulturarv under vatten.

Planlösningens motiveringar:

Östersjön är ett gammalt sjöfartsområde och där finns tusentals vrak. Internationellt sett är Östersjön ett av de intressantaste områdena för vrakforskning i hela världen. Sjöstriden i Svensksund utanför Kotka var på sin tid den största sjöstriden i Östersjön. På ett ganska litet område sjönk då totalt ca 60 olika krigsfartyg.

Styreffekt och förverkligande:

De gamla skeppsvraken är fredade p.g.a. ålder. Ett sådant vrak eller en del av ett vrak, som kan antas ha sjunkit för över hundra år sedan, jämföras med fasta fornlämningar. I Finland är det i första hand Lagen om fornminnen (295/1963), som styr skyddandet och rörandet av fornlämningar. I Lagen om fornminnen 1 § står det att fasta fornlämningar är fredade. De får inte utgrävas, överhöljas, ändras, skadas, borttagas eller på annat sätt rubbas utan tillstånd, som har meddelats med stöd av lagen.

Enligt Lagen om fornminnen (3 §) övervakar Museiverket fredandet av fasta fornlämningar. Gränsbevakningsväsendet deltar i övervakningen av fartygsfynd och efterlevnaden av bestämmelserna om fartygsfynd vid sidan av annan verksamhet.

Landskapsplanen förverkligas då man i samband med den mer detaljerade planeringen av området tar hänsyn till de framförda värdena i kulturmiljön.

sm_1

HISTORISK VÄG

Beteckningen anvisar de återstående delarna av Stora Strandvägen.

Planeringsbestämmelse:

Åtgärderna som planeras för området får inte äventyra utstakningen av vägen eller den därtill hörande museibrons kulturhistoriska värden. Om planerna för området ska man be om

utlåtande av museimyndigheterna.

Planlösningens motiveringar:

Stora Strandvägen är vid sidan av Tavastländska Oxvägen Finlands viktigaste historiska landsvägsförbindelse. Stora Strandvägen finns med i förteckningen över byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY 2009).

Stora Strandvägen byggdes för att koppla samman Åbo och Viborg och på de bäst bevarade vägvagnsnitten kan man väl skönja den medeltida vägens vägsträckning över södra Finlands kustområden. I korsningen av Strandvägen och Kymmene älvs gren vid Pyttis finns Pyttis medeltidskyrka. Efter att ha passerat kyrkan fortsätter Strandvägen som en obelagd väg genom ett skogsavsnitt och vidare österut längs med bäckarna i Västerby och Broby. Vägen som idag kan ses vid Kymmeneborg i Kotka har byggts efter fästningsarbetena 1790–1810. Strandvägen fortsätter vidare i nordostlig riktning mot forsen Korkeakoski och via byn Saksala, som ligger vid Kymmene älvs biflod Nummenjoki, till byn Neuvoton i Fredrikshamn. Den gamla vägen viker av från den nya landsvägen före Summa gård och fortsätter som grusväg i cirka 1,5 kilometer. Salmenvirta stenbro med två spann i Fredrikshamn är upptagen i Trafikledsverkets förteckning över museibroar. I befästningsstaden går vägen från Villmanstrandsporten till Viborgsporten. Stora Strandvägens 25 kilometer långa avsnitt mellan Tallimäki i Fredrikshamn och Virojoki å i Vederlax är en museiväg enligt Trafikledsverkets klassificering. Linjeföringen med sina backar och kurvor följer alltså samma linje som på kartor från 1700-talet. Vid ån Ravijoki korsar vägen Salpalinjens befästningskedja och passerar stenbrotten i Pyterlax.

Styreffekt och förverkligande:

Landskapsplanen genomförs när man i planerna för området och i väghållningen beaktar museivägens värden och vägsträckning.

sm_2

SALPALINJEN

Beteckningen anvisar området där det finns konstruktioner som hör till befästningskedjan Salpalinjen.

Planeringsbestämmelse:

I den mera detaljerade planläggningen av det omgivande området ska avseende fästas vid de skyddade konstruktionernas historiska värde.

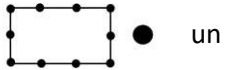
Planlösningens motiveringar:

Salpalinjen som sträcker sig från Finska viken till Lappland är en av de viktigaste befästningskedjorna som byggts under andra världskriget. Salpalinjen börjar i Vederlax. Betydande befästningshelheter i Kymmenedalen är bland annat Ylä-Pihlaja bunkermuseiområde i Vederlax, en frontlinje med betongbunkrar och pansarhinder som sträcker sig från Harju inlärningscenter till ån Ravijoki samt befästningarna vid sjön Säkjärvi. Från Vederlax fortsätter Salpalinjen som befästningar på flera nivåer mot Miehikkälä. I Miehikkälä fortsätter Salpalinjen med kraftiga befästningar via befästningshelheterna i Vuolteenkoski, Riihimäki, Hyyhmävuori och Laajapohja till Raslanmäki, området för nuvarande Salpalinjamuseet i Miehikkälä.

Museiområdet med sina bastanta befästningar som ligger vid vägavsnittet Miehkälä–Taavetti är beläget mitt i Salpalinjens huvudstation som har de kraftigaste befästningarna. Norr om museiområdet ligger baserna Silkkakallio och Härkämäki. I ödemarken som sträcker sig från Saunalehdonkangas i Muhikko på norra sidan av ån Vaalimaanjoki till kommungränsen vid sjön Syvä-Valkjärvi kan man se ett representativt avsnitt av Salpalinjen som består av glesa befästningar. Framför Salpalinjens huvudstation finns dessutom yttre stationer i höjd med Saivikkala (kyrkbylinjen) och i Hurrutala söder om ån Vaalimaanjoki (Vaalimaanjokilinjen).

Styreffekt och förverkligande:

De viktigaste objekten på Salpalinjen, de så kallade toppobjekten, bör bevaras och tryggas i ursprungligt skick så gott det går. Om markanvändningen gäller toppobjekten i förteckningen ska Museiverkets utlåtande begäras. För de övriga objekten ges utlåtanden av det regionalt ansvariga museet. Toppobjekten listas i Museiverkets register.

OBJEKT SOM INGÅR I UNESCO'S VÄRLDSARVSLISTA

Beteckningen anvisar Verlas område och mätpunkten på Struves meridianbåge på ön Svartvira. Båda är upptagna på Unescos världsarvslista.

Planeringsbestämmelse:

Området och dess närmiljö ska planeras på ett sådant sätt att de byggnadshistoriska, kulturhistoriska och landskapsmässiga värdena för objekten på världsarvslistan bevaras och förstärks. Vid planering av åtgärder ska det begäras ett utlåtande från museimyndigheterna.

Planlösningens motiveringar:

Verla fabriksområde (nr 751) och triangelpunkten Svartvira på Struves meridianbåge (nr 1187-014) anges i landskapsplanen i enlighet med UNESCO:s världsarvskommittés beslut.

Styreffekt och förverkligande:

Verkställandet sker via planläggningen samt skötsel- och nyttjandeplanen.

NATIONALSTADSPARK

Beteckningen anvisar nationalstadsparken i Kotka.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen av området ska avseende fästas vid nationalstadsparkens särdrag enligt beslutet om dess inrättande. I nationalstadsparkens område ska man beakta värnandet om särdragen hos de nationellt värdefulla objekten i byggd miljö.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas nationalstadsparken i Kotka i enlighet med miljöministeriets beslut från 29.9.2014. Områden som är viktiga med tanke på värnandet om landskapet eller byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY) som finns inom nationalstadsparkens område anges inte med en egen beteckning utan de ingår i nationalstadsparkens avgränsning. Olika värdeområden presenteras i en bilaga till beskrivningen.

Styreffekt och förverkligande:

Bestämmelserna som behövs för att bevara parkens väsentliga värden utfärdas i beslutet om att inrätta parken. Andra bestämmelser gällande parken utfärdas i skötsel- och nyttjandeplanen (MBL 68 §-70 §).

ma/v, ma/e, ma/m

OMRÅDE SOM ÄR VIKTIGT MED TANKE PÅ KULTURMILJÖN ELLER LANDSKAPSVÅRDEN

Beteckningen anvisar områden som är viktiga med tanke på kulturmiljön eller landskapsvården. Beteckningens motiveringar anges med följande index: ma/v = på riksnivå värdefullt område som är viktigt med tanke på kulturmiljön eller landskapsvården (beteckningen har kantlinje på plankartan), ma/e = på riksnivå värdefullt område som föreslagits vara viktigt med tanke på kulturmiljön eller landskapsvården (beteckningen har ingen kantlinje på plankartan), ma/m = på landskapsnivå värdefullt område som är viktigt med tanke på kulturmiljön eller landskapsvården (beteckningen har ingen kantlinje på plankartan).

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid värden av kulturmiljöns särdrag och bevarandet av betydande landskaps- och kulturvärden säkerställas. I den mer detaljerade planeringen ska kraven som härrör från markanvändningen respektive landskaps- och kulturvärden sammanjämkas.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas landskapsområden av riksintresse (statsrådets principbeslut 5.1.1995), områden som föreslås som landskapsområden av riksintresse (inventering 2014), landskapsområden av intresse på landskapsnivå (inventering 2014), byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY 2009) samt småskaliga byggda kulturmiljöer av intresse på landskapsnivå i Kymmenedalen (Kymmenedalens förbunds publikation B:90).

I landskapsplanen anvisas områden med olika kulturmiljövärden med samma planbeteckning, eftersom de har samma styreffekt genom planen på landskapsplanens nivå. Områden som är viktiga med tanke på värnandet om landskapet eller byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY) som finns inom nationalstadsparkens område anges inte med en egen beteckning utan de ingår i nationalstadsparkens avgränsning. Olika värdeområden presenteras i en bilaga till beskrivningen.

Statsrådet fattade 5.1.1995 ett principbeslut om landskapsområden av riksintresse. De värdefulla landskapsområdena är kulturlandskap på landsbygden. I valet av områden har man vid sidan av kulturelement beaktat naturen och landskapsbilden. I landskapsområden av riksintresse är dessa särdrag som mest representativa.

Landskapsområden av riksintresse inventerades på nytt åren 2010–2014. MAPIO-arbetsgruppen, som tillsattes av miljöministeriet och ledde inventeringsarbetet, har under 2015 baserat på de landskapspecifika inventeringarna sammanställt ett förslag om landskapsområden av riksintresse i hela Finland.

Landskapsområden av intresse på landskapsnivå, som finns i Kymmenedalen, inventerades i samband med den riksomfattande inventeringen 2014 (Uppdateringsinventering av landsbygdens landskapsområden i Kymmenedalen som är av riksintresse och av intresse på landskapsnivå 2013–2014).

RKY-inventeringen har utarbetats av Museiverket och utgör, enligt statsrådets beslut från den 22.12.2009, från och med den 1.1.2010 en sådan inventering som avses i de riksomfattande målen för områdesanvändningen enligt markanvändnings- och bygglagen. Statsrådets beslut om de riksomfattande målen för områdesanvändningen trädde i kraft 30.11.2000 och justerades 1.3.2009. De objekt som valts till RKY-registret ger en såväl regionalt som tidsmässigt och med tanke på objekttyperna mångsidig helhetsbild av den byggda miljöns historia och utveckling i vårt land.

Vad gäller byggda kulturmiljöer som är av intresse på landskapsnivå baserar sig lösningen enligt landskapsplanen på de inventeringar och den värdering som gjorts i samband med tidigare landskapsplaner. Det nyare byggandet och den efterkrigstida arkitekturen i landskapet har inte värderats och för dessa bör värdering göras samt skyddsvärden utredas i samband med den mer detaljerade planeringen.

Styreffekt och förverkligande:

Planeringen av markanvändningen i landskapsområden är ett centralt verktyg för att trygga kulturlandskapets och den byggda kulturmiljöns värden. Planbeteckningen medför inga begränsningar av markanvändningen som binder ägaren.

Målet är att trygga bevarandet av strukturen i byggda kulturmiljöer av intresse på landskapsnivå, by- och stadsbilden samt de befintliga byggnaderna och miljöerna i områdena och att anpassa eventuellt kompletterande byggande och andra ändringar till kulturmiljöns specifika karaktär och särdrag. Omfattningen av och innehållet i bevarandet och ändringarna avgörs genom den kommunala planläggningen.

Värnandet om kulturlandskapet och det byggda kulturarvet bör beaktas i kommunernas planläggning, den övriga planeringen, styrningen av byggandet och byggnadstillsynen samt i olika myndigheters verksamhet.

4 Miljöarv

S

SKYDDSOMRÅDE

Beteckningen anvisar områden eller objekt med betydande naturvärden på riksnivå, landskapsnivå eller regionnivå. På området gäller byggnadskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Till områden eller objekt som anvisas som skyddsområden får åtgärder som äventyrar områdenas natur- eller miljövärden inte planeras. I den mer detaljerade planeringen av området ska det fastställas på vilka sätt områdets skydd ska förverkligas.

Planlösningens motiveringar:

När landskapsplanen utarbetas ska särskild vikt fästas vid att naturvärdena värnas (MBL 28 §). Som skyddsområden föreslås områden eller objekt som är av intresse på riksnivå, landskapsnivå och regional nivå. Med beteckningen tryggas bevarandet av viktiga naturvärden på det sätt som avses i de riksomfattande målen för områdesanvändningen i de fall där skyddsbehovet inte tydligt härrör från speciallagstiftning (t.ex. naturvårdslagen) eller om det är fråga om en helhet som kan genomföras baserat på flera lagar eller genom MBL samt bestämmelserna enligt den.

Förutom att anvisa skyddsområden som ingår i riksomfattande naturskyddsprogram ska landskapsplanläggningen även värna om andra naturvärden som är av intresse på riksnivå, landskapsnivå och regional nivå och därmed även anvisa områden som betjänar detta syfte. Alla objekt i Kymmenedalen som föreslås till kompletteringsprogrammet för skydd av myrar har akut och/eller starkt hotade naturtyper och/eller starkt hotade arter. Motiveringen till planeringslösningen och objektskorten för skyddsvärden för de objekt som ingår i förslaget om komplettering av skyddet av myrar förklaras i de separata utredningarna "Objekt i förslaget om komplettering av skyddet av myrar och landskapsplan för Kymmenedalen 2040" (Kymmenedalens förbund, 2019) samt "Värdefulla myrar i Kymmenedalen" (Kymmenedalens förbund, 2017).

Styreffekt och förverkligande:

Vad gäller skyddsområden ska det i samband med den mer detaljerade planeringen beslutas hur skyddet av områdena avses genomföras i praktiken. Om det är fråga om att inrätta ett naturskyddsområde ligger ansvaret för genomförandet av objektet och anskaffningen av områden hos miljöministeriet, de regionala NTM-centralerna och Forststyrelsen.

SL

NATURSKYDDSOMRÅDE

Beteckningen anvisar områden som skyddats eller avses bli skyddade med stöd av naturvårdslagen. På området gäller byggnadskränkning enligt MBL 33 §.

Skyddsbestämmelse:

Till områden eller objekt som anvisas som naturskyddsområden får det inte planeras åtgärder som äventyrar eller försämrar de natur- eller miljövärden för vars skydd området har gjorts eller planeras att göras till ett naturskyddsområde.

Planlösningens motiveringar:

Genom att anvisa naturskyddsområden i landskapsplanen stöds bevarandet av naturens mångfald, upprätthålls en gynnsam skyddsnivå och främjas det praktiska genomförandet av skyddet. De skyddsprogram och nationalparker som statsrådet har godkänt bildar grunden för värnandet om naturvärdena på riks- och landskapsnivå. Med naturskyddsområdena tryggas bevarandet av viktiga naturvärden på det sätt som de riksomfattande målen för områdesanvändningen betingar.

Som naturskyddsområden anvisas alla områden enligt naturvårdslagen som ingår i naturskyddsprogram, områden i Natura 2000-nätverket som genomförs genom naturvårdslagen och nationalparker. Dessutom anvisas minst två hektar stora permanent fredade naturskyddsområden på privat mark och de områden som Forststyrelsen reserverat för skydd.

Styreffekt och förverkligande:

I områdena får det utföras åtgärder som är nödvändiga för att bevara eller återställa områdets skyddsvärde. Ansvaret för att genomföra naturskyddsprogrammen och anskaffa områdena ligger hos miljöministeriet, de regionala NTM-centralerna och Forststyrelsen.

MY

JORD- OCH SKOGSBRUKSDOMINERAT OMRÅDE MED SÄRSKILDA MILJÖVÄRDEN

Beteckningen anvisar jord- och skogsbruksdominerade områden, vid vars naturvärden man ska fästa särskild uppmärksamhet.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen av området ska verksamhetsbetingelserna för jord- och skogsbruket och andra landsbygdsnäringar tryggas. I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid att värna om särdragen i naturens mångfald och naturområdets enhetlighet.

Planlösningens motiveringar:

När planen utarbetas ska särskild vikt fästas vid områdesanvändningens ekologiska hållbarhet och värnandet om landskapet, naturvärdena och kulturarvet (MBL 28 §). I enlighet med de riksomfattande målen för områdesanvändningen ser man till skyddet av naturarvets värden. Även bevarandet av enhetliga odlings- och skogsområden som är viktiga med tanke på jord- och skogsbruket ska ombesörjas. Tillräckligheten av områden som lämpar sig för rekreation och kontinuiteten i grönområdesnätverket ska främjas.

Styreffekt och förverkligande:

Den huvudsakliga markanvändningen i områdesreservationen är jord- och skogsbruk. I planläggningen på kommunal nivå och styrningen av områdesanvändningen ska en mångsidig utveckling av dessa möjliggöras och förutsättningarna för mångbruk av skogsområdena förbättras. Jord- och skogsbrukets förutsättningar ska inte försämrats med annan markanvändning som splittrar dessa områden.

På skogsbehandling tillämpas skogslagen. Det uppstår inte några begränsningar för skogsbruket. Beteckningen kräver inte tillstånd för miljöåtgärder och för reservationen gäller inte några skyddsbestämmelser enligt MBL 30 § eller byggskränkning enligt 33 §.

Skogscentralen bör i tillsynen enligt skogslagen och beslut om stöd enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk beakta landskapsplanens lösningar för områdesanvändningen och främja genomförandet av dessa. I områden med detalj- och generalplan styrs åtgärderna på skogen av 128 § i markanvändnings- och bygglagen, om generalplanen innehåller en bestämmelse om detta.

Reservationen genomförs när man i planerna för området beaktar miljövärdena i samband med den mer detaljerade planeringen. Verkställandet kan även stödjas med frivilliga åtgärder och de medel som skogslagen möjliggör.

vyt

BEHOV AV BLÅ-GRÖN FÖRBINDELSE

Beteckningen används för att anvisa befintliga eller planerade förbindelser av betydelse på riksnivå, landskapsnivå eller regionnivå som ingår i nätverket av rekreationsområden eller i det ekologiska nätverket.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska bevarandet av blå-gröna förbindelser säkerställas och man ska också främja förverkligandet av blå-gröna förbindelser på ett sådant sätt som beaktar områdets landskapsvärden, bevarandet av värdefulla naturobjekt och arternas rörelsemöjligheter. I den mer detaljerade planeringen ska man genom områdesanvändningen skapa förutsättningar för bildandet av betydande nätverk för rekreationsbruk. I samband med dimensioneringen och genomförandet av den blå-gröna förbindelsen ska avseende fästas vid förbindelsens betydelse som en del av ett ekologiskt nätverk och vid sammanjämkandet av naturturism och rekreationsbehov. I den mer detaljerade planeringen av området ska verksamhetsbetingelserna för jord- och skogsbruket och andra landsbygdsnäringar tryggas.

Planlösningens motiveringar:

Paragraf 5 i markanvändnings- och bygglagen (MBL) definierar målen för områdesplaneringen enligt vilka bland annat möjligheterna att bevara naturens mångfald och andra naturvärden ska främjas. I enlighet med kraven på landskapsplanens innehåll i paragraf 28 ska man när landskapsplanen utarbetas fästa särskild vikt vid att bland annat landskapet, naturvärdena och kulturarvet värnas och vid att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation (punkterna 6 och 7).

Enligt de riksomfattande målen för områdesanvändningen ska naturarvets värden tryggas. Bevarandet av områden som är viktiga för naturens mångfald och de ekologiska förbindelserna ska

främjas. Man ska dessutom se till att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation och kontinuiteten av grönområdesnätverket.

De blågröna förbindelserna är väsentliga i klimatanpassningen och de är i linje med klimat- och energimålen på både riksnivå och landskapsnivå. De blågröna förbindelserna stödjer organismernas rörelser mellan naturens kärnområden både på land och i vattendrag genom att de tryggar förbindelsen mellan naturens kärnområden och värdeområden, områden för rekreation, skyddsområden och landskapsområden.

Många utvecklingar och åtgärder ute till havs påverkar även fastlandet. Därför är det viktigt att förena fastlands- och havsområdesplaneringen. De blågröna förbindelserna främjar en närmare växelverkan mellan fastlandet och havsområde genom att skapa förbindelser mellan kusten, kustskärgården och Östra Finska vikens nationalpark. Förbindelserna stödjer genomförandet av det Fennoskandiska gröna bältet från Finska viken till Barents hav och planeringen av havsområden. Det Fennoskandiska gröna bältet har som mål att utveckla konnektiviteten mellan skyddsområden i Finland, Ryssland och Norge, vilket gör det möjligt för arter att sprida sig över statsgränser. Behoven av blågröna förbindelser tryggar även förbindelserna över landskapsgränser och stödjer naturturismen, rekreationen och friluftslivet.

Som underlag för utredningen av behoven av blågröna förbindelser som är av intresse på regional nivå, landskapsnivå och riksnivå har man använt utredningen "Den blågröna strukturen och ekosystemtjänsterna i Kymmenedalen (2017)". Som stöd för planeringen har man dessutom utarbetat den separata utredningen (2018) "Den blågröna strukturen i landskapsplanen – undersökning under förberedningsfasen", där förbindelsebehoven motiveras detaljerat. Planeringslösningarna har gjorts i ett omfattande samarbete med olika intressegrupper.

Beteckningen har karaktären av en utvecklingsprincip.

Styreffekt och förverkligande:

Beteckningen har karaktären av en utvecklingsprincip. Styreffekten, som beteckningen som markerar behov av blågröna förbindelser har, riktar sig i synnerhet mot planläggningen på kommunal nivå och planeringen av trafikleder. Dessutom riktar sig styreffekten till de myndigheter och aktörer, vars verksamhetsområde omfattar turism och rekreation, miljö och hållbar utveckling, skogs- och bioekonomi samt hälsotion. Främjandet av behoven av blågröna förbindelser ska om möjligt beaktas i alla planer och projekt i anslutning till dem.

En blågrön förbindelse i landskapsplanen har alltid både rekreationssyfte och ekologiskt syfte. För att främja verkställandet av landskapsplanen måste man i den mer detaljerade planeringen beakta båda dessa uppgifter separat för varje förbindelse, i enlighet med de rådande omständigheterna. Då måste man alltid beakta syftet med den aktuella förbindelsen som en del av ett mer omfattande rekreativnätverk och ekologiskt nätverk i landskapet.

Behovet av en blågrön förbindelse måste möjliggöra förutsättningarna för människornas rörelser längs med rekreativnätverk samt för arters och artgruppers rörelser mellan naturens kärnområden. Målet är att bevara och utveckla de befintliga grönområdena. När markanvändningen på strandområden planeras ska områdets roll som en del av det blågröna nätverket beaktas.

Beteckningen har karaktären av en utvecklingsprincip och dess slutliga placering och bredd kontrolleras på olika nivåer i samband med den mer detaljerade planeringen. Genomförandet och skalan skiljer sig från varandra i tätortsområden och utanför dem samt i vattenområden, eftersom förhållandena i dessa är olika. Det är dock viktigt att trygga ett tillräckligt brett förbindelsebehov så att förbindelsen kan betjäna både människornas och arternas rörelser.

Behoven av blågröna förbindelser kan genomföras över leder och järnvägar till exempel i form av gröna broar eller tunnlar samt olika slags lösningar med vattendrag. Verkställandet kan även stödjas med frivilliga åtgärder och de medel som skogslagen möjliggör. Behoven av blågröna förbindelser kan dessutom stödjas genom att främja rekreativ- och turistverksamheten samt möjligheterna till hälsotion, exempelvis friluftsleder, i linjernas områden. I åar och havsområdet främjas genomförandet av undanröjande av vandringshinder till exempel genom portar för fiskvägar och andra vattensaneringsåtgärder. Genomförandet av planbeteckningen i den kommunala planläggningen kräver närmare, objektspecifika utredningar om genomförandet av

beteckningen och konsekvenserna av genomförandet.

Att behovet av en blågrön förbindelse anvisas i landskapsplanen ger inte upphov till behörigheter utöver allemansrätten att röra sig i terrängen innan förbindelsen har genomförts adekvat i samband med den mer detaljerade planeringen. På skogsbehandling tillämpas skogslagen. Behovet av blågrön förbindelse medför inte begränsningar för skogsbruket eller fisket och begränsar inte jord- och skogsbruket. Beteckningen kräver inte tillstånd för miljöåtgärder och för reservationen gäller inte några skyddsbestämmelser enligt MBL 30 § eller bygginsträkningsenligt 33 §. Principen för landskapsplanens lösning och landskapsplanens mål får dock inte äventyras (MBL 32 §).

nat

OMRÅDE SOM HÖR TILL ELLER FÖRESLAGITS HÖRA TILL NÄTVERKET NATURA 2000

Beteckningen anvisar de naturtyper och arternas livsmiljöer som fastställs i EU:s art- och habitatdirektiv och som EU-kommissionen har godkänt. Dessutom anvisas de särskilda skyddsområden i enlighet med fågeldirektivet som anmälts till EU-kommissionen. Om beaktandet av dessa skyddsvärden stadgas i naturvårdslagen 65 § och 66 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Finlands Natura 2000-nätverk består av naturtyper och arternas livsmiljöer som kommissionen har godkänt och som fastställs i EU:s art- och habitatdirektiv. Om grunden för skyddet av objekten används förkortningarna SAC = Special Areas of Conservation, särskilt bevarandeområde, i enlighet med art- och habitatdirektivet, och SPA = Special Protection Areas, särskilda skyddsområden, i enlighet med fågeldirektivet. Områdena som utses till Natura 2000-nätverket ska anvisas i landskapsplanen med vederbörliga beteckningar.

Natura 2000-nätverket har som mål att värna om naturens mångfald inom EU. Natura-nätverket är ett medel för att inom EU verkställa konventionen om biologisk mångfald som undertecknades i Rio de Janeiro 1992. Kapitel 10 i naturvårdslagen innehåller särskilda stadganden om Europeiska gemenskapens (numera EU:s) nätverk Natura 2000.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena i Natura 2000-nätverket styr den mer detaljerade planläggningen och den övriga områdesanvändningen även utanför de egentliga Natura-områdena. I området eller dess influensområde får det inte finnas åtgärder som försämrar dessa naturvärden. Storleken på det område som Natura-områdenas styreffekt riktas mot har inte definierats i planen. Vid planering och genomförande av markanvändningen på områden som angränsar till Natura-områden ska man i enlighet med naturvårdslagen beakta Natura-områdena och deras naturvärden.

Ansvar för genomförandet av Natura 2000-programmet ligger hos Miljöministeriet, NTM-centralen i Sydöstra Finland och Fortsstyrelsen. Ansvar för att utarbeta generalplanen för skötseln och nyttjandet av Natura 2000-nätverket och för att utarbeta skötsel- och nyttjandeplaner för enskilda Natura 2000-objekt ligger hos den regionala NTM-centralen och Forststyrelsen.

luo_v

OMRÅDE SOM ÄR SÄRSKILT VIKTIGT MED TANKE PÅ UNDERVATTENNATURENS MÅNGFALD

Beteckningen anvisar undervattensområden som är särskilt viktiga med tanke på naturens mångfald.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid att värna om naturens mångfald och havsmiljöernas särdrag. Till området får det inte planeras åtgärder som betydligt försämrar revens eller andra värdefulla havsmiljöers värden.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen anvisas miljöer med hårbotten och exceptionellt stor mångfald där det förekommer representativa och sällsynta havslivsmiljöer och naturtyper.

I art- och habitatdirektivet definieras som värdefulla undervattensnaturtyper bland annat rev och undervattensdelar på kobbar och skär i det yttre havsbandet. De områden där dessa förekommer i de östra delarna av Finska viken anvisas i planen som särskilt viktiga områden med tanke på mångfalden i undervattensnaturen.

På havsbottens mångfald och topografiska variation inverkar berggrunden i området, glacialhistorien och olika aktiva processer såsom strömningar och sedimentation. Områdets geodiversitet återspeglas sannolikt i graden av biodiversitet, eftersom områden med olika marklevande arter är olika slags livsmiljöer. Havsbottens topografiska mångfald är stor bland annat i havsområdena vid Aspö, Ulko-Tammio, Suuri-Musta.

Planeringslösningen baserar sig på aktuella utredningar från programmet för inventering av den marina undervattensnaturen (VELMU), resultat från forskningsprojekt och expertbedömningar. Mångfalden under vatten har värderats med hjälp av antalet arter, modelleringar av förekomsten av potentiella mångfaldskoncentrationer under vatten, artkolonier samt NANNUT-klassificeringen av naturvärden och HUB-klassificering av biotoper. Motiveringarna för planeringslösningarna förklaras i den separata utredningen "Områden som är särskilt viktiga för undervattensnaturen och landskapsplan för Kymmenedalen 2040" (2019). Faktorer som har att göra med mångfalden i undervattensnaturen har även utretts i basutredningarna som ingår i Landskapsplan för Kymmenedalen, handeln och havsområdet (Kymmenedalens förbund 2013).

Styreffekt och förverkligande:

Beteckningen styr markanvändningen och projektverksamheten i områden som är värdefulla med tanke på mångfalden i undervattensnaturen. Genomförandet av projekt med betydligt vidsträckt verkan (t.ex. muddrings- och deponeringsverksamhet samt byggande såsom byggande av havsbaserad vindkraft) är därmed inte möjligt utan att konsekvenserna har utretts i tillräcklig omfattning. Utredningsskyldigheten åligger det organ som ansvarar för projektet eller planen.

I samband med den detaljerade planeringen bör man med hjälp av en utredning säkerställa att man inte orsakar skador på mångfalden i undervattensnaturen och förstöring av speciella naturförekomster eller betydande eller vidsträckt skadliga effekter på naturförhållandena. Till området får det inte planeras åtgärder som betydligt försämrar de värdefulla havslivsmiljöernas värden. Planeringslösningen förhindrar eller stör inte reparation eller byte av sjökablar och dylika som redan finns i området eller vid behov placering av nya sjökablar förutsatt att olägenheten för livsmiljöerna inte är påtagligt omfattande.

Områdesreservationen genomförs när man i planerna för området beaktar de angivna kulturmiljövärdena i samband med den detaljerade planeringen.

ge

VÄRDEFULL ÅS ELLER ANNAN VÄRDEFULL GEOLOGISK FORMATION

Beteckningen anvisar på riks- eller landskapsnivå betydande områden med åsar och andra geologiska formationer som är av landskapsmässigt eller geologiskt intresse.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen och genomförandet av området ska man vid sidan av helheten även ta hänsyn till de geologiska formationernas skyddsvärden som har framförts i varje områdes egna motiveringar för reservering. Om ansökningar om marktäkttillstånd i området ska utlåtande begäras av landskapsförbundet och i förekommande fall till andra behöriga myndigheter. I den mer detaljerade planeringen ska markanvändningen enligt ändamålet och de geologiska värdena bedömas och sammanjämkas.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen anvisas åsområden av riksintresse i enlighet med programmet för skydd av åsar (Kontturi-Lyytikäinen 1985), bergsområden av riksintresse (Hamari et al. 1992) och moränformationer av riksintresse samt geologiska formationer som är viktiga på landskapsnivån. Dessutom anvisas vind- och strandavlagringar samt steniga marker som är av riksintresse baserat på inventeringar gjorda av Finlands miljöcentral och Geologiska forskningscentralen. Motiveringen är geologiska, biologiska och landskapsmässiga värden av riksintresse enligt vad som avses i marktäktslagen. I anslutning till den här planen har objekt i landskapet sammanställts och delvis kompletterats i rapporten "Värdefulla objekt för geodiversiteten i Kymmenedalen".

De åsområden som ingår i det nationella programmet för skydd av åsar är landskapsmässigt och geologiskt betydande. Åsarnas betydelse har kopplingar till rekreationsbruk och kulturhistoria. Många av dem är viktiga grundvattenområden och biologiskt värdefulla områden. Vind- och strandavlagringarna representerar naturtyper enligt naturvårdslagen och art- och habitatdirektivet samt särskilt viktiga livsmiljöer enligt skogslagen. De bildar på stora områden i Finland betydande geomorfologiska former som har en allmän betydelse med tanke på natur- och landskapsskydd, pedagogik samt rekreation och friluftsliv.

Styreffekt och förverkligande:

Värdefulla åsområden och andra geologiska formationer som saknar ekonomisk betydelse som marktäktsområden kräver inga genomförandeåtgärder. Enligt statsrådets förordning om marktäkt (926/2005) ska utlåtande begäras av landskapsförbundet om det område som tillståndsansökan gäller har avsevärd betydelse med hänsyn till landskapsplanläggningen. I områden med marktäktsbehov tryggs åsområdena eller andra geologiska formationer i anslutning till förfarandet för marktäkttillstånd med stöd av marktäktslagen och markanvändnings- och bygglagen. Tillståndsmyndigheterna överväger från fall till fall under tillståndsförfarandet om marktäkt i de aktuella områdena är möjligt, hur omfattande och på vilka sätt. På skogsbehandling tillämpas skogslagen. Beteckningen i landskapsplanen kräver inget tillstånd för miljöåtgärder.

ge_v

VÄRDEFULL GEOLOGISK UNDERVATTENSFORMATION

Beteckningen anvisar värdefulla geologiska undervattensformationer och koncentrationer av dessa.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid att värna om särdragen i de geologiska undervattensformationerna. Till området får det inte planeras åtgärder som betydligt försämrar de värdefulla geologiska undervattensformationernas värden. Om tillståndsansökningar för området ska utlåtande av landskapsförbundet begäras.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen värnas geodiversiteten under vatten i Kymmenedalens havsområde. Till de värdefulla formationerna räknas mycket omfattande åsavsnitt under vattnet, sandbankar och undervattensförlängningar till åsöar. De värdefulla objekten bildar i Kymmenedalens havsområde områdeshelheter under vatten med sand- eller grusbotten. Åsavsnitten på havsbotten kan vara undervattensförlängningar till värdefulla åsformationer som upptäckts på fastlandet och havsöarna. Utöver formationerna i anslutning till åsarna finns det en unik djupgrav i Finlands ekonomiska zon söder om Aspö.

I art- och habitatdirektivet definieras som värdefulla undervattensnaturtyper bland annat sandbankar och undervattensförlängningar till åsöar. De områden där dessa förekommer i de östra delarna av Finska viken anvisas i planen som formationer med sand- eller grusbotten.

Planeringslösningen baserar sig på aktuella utredningar, resultat från forskningsprojekt och expertbedömningar. De värdefulla objekten har utretts och bedömts i samarbete med Geologiska forskningscentralen (GTK), Finlands miljöcentral (SYKE), NTM-centralen i Sydöstra Finland, Åbo Akademi och Forststyrelsen. Åsavsnittet under vatten, söder om Fagerö, ingår i programmet för skydd av åsar. Faktorer som har att göra med mångfalden i undervattensnaturen har utretts i basutredningarna i Landskapsplan för Kymmenedalen, handeln och havsområdet (Kymmenedalens förbund 2013).

Styreffekt och förverkligande:

Beteckningen styr markanvändningen och projektverksamheten i områden med värdefulla undervattensformationer med sand- eller grusbotten. Genomförandet av projekt med betydligt vidsträckt verkan (t.ex. muddrings- och deponeringsverksamhet samt byggande såsom byggande av havsbaserad vindkraft) är därmed inte möjligt utan att konsekvenserna för den geologiska mångfalden har utretts i tillräcklig omfattning. Utredningsskyldigheten åligger det organ som ansvarar för projektet eller planen. I samband med den detaljerade planeringen måste man med hjälp av utredningar säkerställa att man inte orsakar betydande förstöring av geologiska undervattensformationer med sand- eller grusbotten. Reservationen genomförs när man i planerna för området beaktar de angivna kulturmiljövärdena i samband med den detaljerade planeringen.

5 Naturresurser

EO

MARKTÄKTSOMRÅDE

Beteckningen anvisar täktområden för byggsten som är regionalt vidsträckta och som har en betydande inverkan på miljön.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen av markanvändningen ska särskilt avseende fästas vid ett systematiskt utnyttjande av byggstensresurserna.

Planlösningens motiveringar:

Stenmaterial för byggande har brutits i Kymmenedalen sedan 1700-talet. Kymmenedalen är alltjämt ett viktigt produktionsområde för naturstensindustrin. Finland är en av världens tio största granitexportörer.

Fyndigheter av natursten och deras lämplighet har utretts i sydöstra Finland på 1980- och 1990-talen (Södra Karelen och Kymmenedalens regionplansförbund 1990). Möjligheterna att utnyttja schaktningssavfall som uppstår i produktionen har också kartlagts (Miljöcentralen i sydöstra Finland 2007).

Utöver stenbrott som bryter natursten utreds nya objekt av hög kvalitet i samarbete mellan Geologiska forskningscentralen och företag i branschen.

Styreffekt och förverkligande:

Marktäktsverksamhet styrs av marktäktslagen och miljöskyddslagen.

EOt

OMRÅDE FÖR TORVPRODUKTION

Beteckningen anvisar torvområden som är lämpliga för torvproduktion, som inte längre är i naturtillstånd och vars förutsättningar för torvtäkt har utretts.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen av ibruktagandet av torvproduktionsområden ska avseende fästas vid produktionsområdenas samverkan med vattendrag, torvproduktionens andel av den totala belastningen samt avrinningen från produktionsarealen.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas områden för torvbruk, vars storlek överstiger 50 hektar, som har ett giltigt miljötillstånd och vars avstånd till den närmaste bebyggelsen är minst 500 meter. Dessutom har naturens tillstånd i områden som inte har tagits i bruk tydligt förändrats, området ligger inte i avrinningsområdet för ett vattendrag som är känsligt för torvproduktion, torvproduktionen står inte i konflikt med den övriga markanvändningen och området är inte beläget i ett grundvattenområde av klass 1 eller 2 eller ett grundvattenområde av klass E. Torvproduktionens framtida områdesbehov och placeringskriterier har bedömts i utredningen "Torvproduktion och landskapsplan för Kymmenedalen 2040" (Kymmenedalens förbund, 2019). Naturvärdena i torvproduktionsområdena beskrivs i den separata utredningen "Inventering av torvproduktionsområden i landskapsplanen" (Kymmenedalens förbund, 2008).

Styreffekt och förverkligande:

Genomförandet av områdena bestäms i enlighet med villkoren för miljötillstånden.

pv

VIKTIGT GRUNDVATTENOMRÅDE

Beteckningen anvisar grundvattenområden som är viktiga för vattentäkt, eller grundvattenområden som lämpar sig för vattentäkt.

Planeringsbestämmelse:

I området ska särskilt avseende fästas vid skyddet av grundvatten.

Åtgärderna i området ska planeras så att grundvattnets kvalitet inte försämras som följd av åtgärderna. Inte heller grundvattenmängden får minska permanent. Nya verksamheter som orsakar risker för grundvattnet ska i första hand placeras i områden utanför grundvattenområden.

Planlösningens motiveringar:

Vattenförsörjningen i samhällena i Kymmenedalen bygger i huvudsak på användning av grundvatten eller konstgjort grundvatten. Målet för områdesreservationerna för grundvattenområden i landskapsplanen är att under alla förhållanden trygga tillgången till rent hushållsvatten. Med grundvattenbeteckningen anvisas grundvattenområden med värdefulla egenskaper som har klassificerats av miljöförvaltningen och som är viktiga för samhällenas vattenförsörjning eller lämpliga för vattenförsörjningen.

I markanvändningen på grundvattenområden ska särskild vikt fästas vid skyddet av grundvatten. Nya verksamheter som orsakar risker för grundvattnet ska enligt vattenvårdsplanerna i första hand placeras i områden utanför grundvattenområden. Om det av grundad anledning är nödvändigt att placera funktioner i grundvattenområden ska funktionerna planeras så att riskerna för grundvattnet som de medför undanröjs genom tekniska och funktionella medel. Förbudet mot förorening av grundvatten i lagen är absolut. Hanteringen av riskerna för grundvattnet på

grund av markanvändningen i grundvattenområden kan påverkas genom planering av markanvändningen.

NTM-centralen i Sydöstra Finland kontrollerar avgränsningar och klassificeringar av grundvattenområden i enlighet med lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Avgränsningarna av grundvattenområden kan ändras baserat på kontrollen och närmare utredningar. Nya områden enligt klassificeringen av grundvattenområden är följande: Klass 1, sådana grundvattenområden som är viktiga för vattenförsörjning, där mer än i genomsnitt 10 kubikmeter vatten per dygn eller vatten för fler än femtio personers behov används eller är avsett att användas för samhällets vattenförsörjning eller som hushållsvatten. Klass 2, sådana övriga grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, vilka har en så riklig grundvattenförekomst och sådana övriga karakteristika att de lämpar sig för användning som avses i punkt 1. Klass E är sådana grundvattenområden av vars grundvatten ytvattensystem och terrestra ekosystem är direkt beroende.

Skyddet av grundvatten främjar säkerheten i samhällenas och företagens vattenförsörjning och hushållsvattnets goda kvalitet och mängd.

Styreffekt och förverkligande:

Ett grundvattenområde styr och ställer ramvillkor för olika markanvändningsformer och funktioner i området. Skyddsålet förverkligas när grundvattnets skyddsvärden beaktas i den mer detaljerade planeringen av markanvändningen, i placeringen av funktioner samt planer och tillståndsbeslut för området.

Ansvar för att fastställa och klassificera grundvattenområdena i Kymmenedalen samt för att uppgifterna är aktuella ligger hos närings-, trafik- och miljöcentralen (NTM-centralen). Myndigheterna som utövar tillsyn över skyddet av grundvatten är NTM-centralen och kommunernas miljöförvaltningsmyndigheter. Ansvar för den mer detaljerade planeringen av markanvändningen och styrningen av byggandet ligger hos kommunen och kommunens byggnadstillsynsmyndighet. Miljötillståndsmyndigheter är regionförvaltningsverket samt kommunernas miljöförvaltningsmyndigheter.

W

VÄRDEFULLT YTVATTENOMRÅDE

Beteckningen anvisar ytvattenområden som har värdefulla egenskaper och/eller som kan vara eller är viktiga för samhällenas vattenanskaffning.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska avseende fästas vid vattenvården så att vattenområdets tillstånd inte försämras och vattenområdets användning för vattenanskaffning inte äventyras. I området för ett "vattendrag som kräver särskilt skydd" ska rekreatjonsbruket enligt användningsändamålet och behoven i anslutning till vattenanskaffningen sammanjämkas.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen tryggas de viktigaste ytvattenområdena för hela landskapets vattenförsörjning. Med beteckningen anvisas även "vattendrag som kräver särskilt skydd" enligt statsrådets beslut samt känsliga vattendrag med klart vatten och utmärkt tillstånd. Känsliga vattendrag har definierats i enlighet med kriterierna för sydöstra Finlands åtgärdsprogram för vattenvården i Vuoksens och Kymmene älv-Finska vikens vattenvårdsområden. Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och EU:s ramdirektiv för vatten som lagen grundar sig på har som mål att

skydda, förbättra, och återställa vatten. Miljömålen för vattenvården är följande: vattenförekomsternas tillstånd försämrar inte; yt- och grundvattenförekomsternas tillstånd är minst gott; i konstgjorda och kraftigt ändrade vattenförekomster är det ekologiska tillståndet som kan uppnås minst gott och det kemiska tillståndet gott. Dessa mål har än så länge inte uppnåtts och således måste åtgärderna effektiviseras. Markanvändningen har omfattande påverkan på vattendragens tillstånd. Med stöd av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen ska statliga och kommunala myndigheter i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta havsförvaltningsplanerna (LVH 28 §). Sydöstra Finlands åtgärdsprogram och -planer för vattenvården lyfter i anslutning till planläggningen fram bland annat samordningen av planeringen av markanvändningen och vattentjänsterna, skyddet av grundvatten genom planering av markanvändningen, minskningen av konsekvenserna för vattendrag på grund av marktäkt och torvproduktion genom planeringen av enskilda avrinningsområden och centraliseringen av avloppshantering.

Styreffekt och förverkligande:

Skyddsmålet genomförs när man i planerna för området, nya funktioner och tillståndsbeslut beaktar skyddsvärdena för ytvatten så att ytvatten inte utsätts för betydande försämrade verkningar till exempel genom skadliga avrinningar eller utsläpp. Jord- och skogsbruk genomförs via speciallagstiftning och bestämmelsen påverkar inte direkt till exempel åtgärder inom jord- och skogsbruk.

6 Rekreation

REKREATIONSOMRÅDE

Beteckningen anvisas områden avsedda för rekreation och friluftsliv samt grönområden och gröna leder som är viktiga för samhälls- och tätortsstrukturen. På rekreatiomsområdet gäller byggnadskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Området reserveras för allmän rekreation och friluftsliv. I den mer detaljerade planeringen av området ska bevarandet av förutsättningarna för rekreatiomsanvändningen, områdets tillgänglighet och naturvärden tryggas. I planeringen av rekreatiomsområden ska avseende fästas vid områdenas särdrag både inom det ekologiska nätverket och som en del av nätverket av områden för rekreation och friluftsliv. I den mer detaljerade planeringen av området ska grönområdenas enhetlighet, deras inbördes nätverk och kvalitet, sammanjämkandet av rekreatiomsbruk och skyddsvärden samt områdeshelheternas tillgänglighet tryggas.

I den mer detaljerade planeringen kan området utöver byggnader som betjänar den huvudsakliga användningen även anvisas glest byggande på byggnadsområden som redan används.

Byggbestämmelse:

I området tillåts renoverings- och ändringsarbeten av befintliga byggnader.

Planlösningens motiveringar:

När landskapsplanen utarbetas ska vikt fästas vid att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation (MBL 28 §). Enligt de riksomfattande målen för områdesanvändningen ska man se till att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation och kontinuiteten av grönområdesnätverket.

I landskapsplanen strävar man efter att bevara det nuvarande nätverket av rekreatiomsområden i planområdena i förhållande till den splittrande verkan som den övriga markanvändningen har. I rekreatiomsområdena strävar man efter att förena skyddsområden till ett enhetligt nätverk av grönområden som är lätt åtkomligt för alla invånare i Kymmenedalen. Rekreatiomsområdena ökar boendetrivselsen och de mångsidiga möjligheterna i landskapet och erbjuder invånarna möjligheter att upprätthålla sin fysiska och mentala hälsa. Rekreatiomsområdena förbättrar även verksamhetsbetingelserna för naturturismen. Utflykts- och naturhamnarna som finns i en del rekreatiomsområden är viktiga för kustområdets nätverk för småbåtslivet.

Nätverket av rekreatiomsområden har bedömts och uppdaterats enligt kriterierna som formats baserat på landskapsplanens utredningar och förberedningsprocess. Rekreatiomsområdena delades in i områden för närrekreation och friluftsområden. Kriteriet för ett område för närrekreation är områdets läge i anslutning till eller i närheten av centrumtätorter eller små tätorter, befintligt rekreatiomsbruk eller befintliga strukturer för rekreation, eller ett område dit kommunen eller en förening för rekreatiomsområdet planerar rekreatiomsfunktioner. Kriterierna för ett friluftsområde är att området utgör en del av en rekreatiomsled som korsar landskapsgränserna eller skärgårdens nätverk för båtlivet, en betydande del av en blågrön struktur i Kymmenedalen eller ett område med regional betydelse med aktivt rekreatiomsbruk eller strukturer för rekreation.

För rekreationsområdena gäller bygginskränkning enligt MBL 33 § jämte lindringar i enlighet med byggbestämmelsen. Omfattningen av områdesreservatena i landskapsplanen kan specificeras i samband med den mer detaljerade planeringen, förutsatt att landskapsplanens mål inte äventyras. Beteckningen som markerar områdesreservat för ett rekreationsområde i landskapsplanen kräver inget tillstånd för miljöåtgärder.

Styreffekt och förverkligande:

Genom lösningarna i landskapsplanen styrs i första hand kommunernas planläggning och övriga myndigheters planering av områdesanvändningen. Omfattningen och placeringen av områdesreservatena i landskapsplanen kan ändras i en mer detaljerad plan, och områdesreservatena kan även slopas, förutsatt att landskapsplanens centrala lösningar och mål inte äventyras. Landskapsplanen genomförs när man i general- och detaljplanen beaktar områdesreservatena och bestämmelserna i landskapsplanen och när områdena genomförs i enlighet med landskapsplanens principer. Huvudsakliga genomförare av rekreationsområdena är kommunerna, föreningen Kymenlaakson Virkistysalueyhdistys ry och Forststyrelsen.

I landskapsplanens rekreationsområden tillämpas skogslagen. Inrättandet av ett rekreationsområde förutsätter att det finns avtal med markägaren, där områdesanvändningen och ersättningsförfarandena fastställs. Baserat på landskapsplanen krävs inget tillstånd för miljöåtgärder.

MU

JORD- OCH SKOGSBRUKSDOMINERAT OMRÅDE MED SÄRSKILT BEHOV AV ATT STYRA FRILUFTSLIVET

Beteckningen anvisar jord- och skogsbruksdominerade områden som utöver den huvudsakliga användningen är betydande på landskapsnivå och regionnivå med tanke på friluftslivet.

Planeringsbestämmelse:

I planeringen av området ska verksamhetsbetingelserna för jord- och skogsbruket och andra landsbygdsnärningar tryggas. Befintliga friluftsmöjligheter och -funktioner ska främjas och i planeringen av områdesanvändningen ska avseende fästas vid att genomföra stigar eller friluftsleder och till dessa förknippade rastområden och stödområden som är förenade med behovet av att styra friluftslivet. Områdets friluftsfunktioner ska planeras och placeras så att det inte uppstår betydande nackdelar för användningen av området för jord- och skogsbruk.

Planlösningens motiveringar:

Målet för lösningen enligt landskapsplanen är att styra den mer detaljerade planeringen till att beakta den ökade rekreationsanvändningen av skogar baserat på allemansrätten i områden med ett attraktivt läge med tanke på rekreation och naturturism. Med beteckningen anvisas friluftsobjekt för båtlivet i skärgården och insjöområdet samt områden som är viktiga med tanke på friluftslivet som ligger längs med leder som korsar landskapsgränser. Beteckningen används även i områden som ligger fördelaktigt med tanke på åtkomligheten för stora folkmängder, till exempel i närheten av tätorter, i kanten av nationalparker och i närheten av världsarvet Verla träsliperi och pappfabrik.

Styreffekt och förverkligande:

Den huvudsakliga markanvändningen i områdesreservatet är jord- och skogsbruk. Den mer detaljerade planeringen ska möjliggöra en mångsidig utveckling av jord- och skogsbruksnäringen och samtidigt bör behovet av att styra friluftslivet beaktas. På skogsbehandling tillämpas skogslagen. Beteckningen kräver inte tillstånd för miljöåtgärder och för reservatet gäller inte några skyddsbestämmelser enligt MBL 30 § eller bygginskränkning enligt 33 §.

Landskapsplanens styreffekt på de jord- och skogsbruksområden som anges i planen riktar sig framför allt på att jord- och skogsbrukets förutsättningar inte försämras med annan markanvändning som splittrar dessa områden. I reservationerna handlar det inte om begränsningar av idkandet av jord- och skogsbruk, utan om att begränsa markanvändning som står i konflikt med det. Genom lösningarna i landskapsplanen styrs i första hand kommunernas planläggning och övriga myndigheters planering av områdesanvändningen.

I områden med skogsbruk bör Skogscentralen i tillsynen enligt skogslagen och beslut om stöd enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk beakta landskapsplanens lösningar för områdesanvändningen och främja genomförandet av dessa. Reservationen genomförs när man i planerna för området beaktar behoven av att styra friluftslivet i samband med den mer detaljerade planeringen. Inrättandet av friluftsleder förutsätter att det finns avtal med markägaren, där områdesanvändningen och ersättningsförfarandena fastställs.

pa

VANDRINGSLED ÖVER LANDSKAPSGRÄNSERNA

Beteckningen anvisar betydande vandringsleder över landskapsgränserna.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska förutsättningarna att genomföra vandringslederna som ett på landskapsnivå och regionnivå fungerande nätverk av leder tryggas. I den mer detaljerade planeringen av lederna ska man sträva efter att utnyttja de användningsmöjligheter som det befintliga vägnätet och de befintliga stigarna erbjuder. I den mer detaljerade planeringen ska dessutom de begränsningar som försvarsmakten möjligen utfärdat för vandringsleden eller en del av den beaktas.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen anvisas betydande fotvandringsleder som korsar landskapsgränserna (Friluftsliv- och naturturismprojekt över landskapsgränserna, 2007). Målet för landskapsplanen är att styra kommunernas markanvändning och planering av friluftsleder så att friluftsledernas förbindelsebehov inom landskapet och över landskapsgränserna beaktas i en tillräcklig omfattning. Lederna bildar ett nätverk som gör det möjligt att nå rekreationsområdena som fungerar som baser för rekreationsbruket. Lederna betjänar inte bara invånarna i landskapet utan även naturturismen. Lederna är inte avsedda att trafikerats med motorfordon.

Lederna som korsar landskapsgränserna anvisas i landskapsplanen med den noggrannhet som krävs på denna planläggningsnivå. Fotvandringslederna anvisas inte i tätorts- eller rekreationsområden, jord- eller skogsbruksdominerade områden med särskilda miljövärden (MY) eller behov av att styra friluftslivet (MU) i närheten av tätorter eller i nationalparkernas områden. Fotvandringslederna har kontrollerats bland annat med hjälp av den riksomfattande databasen över idrottsanläggningar (LIPAS).

Styreffekt och förverkligande:

Under planeringen av lederna ska bland annat jord- och skogsbrukets verksamhetsbetingelser och ledernas möjligheter att stödja lokala turistföretag beaktas. Att en fotvandringsled anvisas i landskapsplanen ger inte upphov till behörigheter utöver allemansrätten att röra sig i terrängen innan leden har genomförts genom avtal eller friluftsledsförrättning. Genomförandet av naturturismprojekt som korsar landskapsgränserna sker genom enskilda avtal med markägarna. För fotvandringslederna i landskapsplanen gäller inte byggnadsbegränsningen enligt 33 § i markanvändnings- och bygglagen. I naturskyddsområden avgör bestämmelserna om skyddet av området antalet leder i området, deras form och placering.

Friluftslederna har i huvudsak genomförts av kommunerna i samband med ett friluft- och naturturismprojekt över landskapsgränserna som bedrevs 2004–2007.

py

CYKELVÄG ÖVER LANDSKAPSGRÄNSERNA

Beteckningen anvisar betydande cykelvägar över landskapsgränserna.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska förutsättningarna att genomföra cykelvägarna som ett på landskapsnivå och regionnivå fungerande nätverk av leder tryggas. I den mer detaljerade planeringen av lederna ska man sträva efter att utnyttja de användningsmöjligheter som det befintliga vägnätet och de befintliga stigarna erbjuder.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen anvisas betydande cyklingsleder som korsar landskapsgränserna (Friluft- och naturturismprojekt över landskapsgränserna, 2007). Målet för landskapsplanen är att styra kommunernas markanvändning så att cyklingsledningens förbindelsebehov inom landskapet och över landskapsgränserna beaktas i en tillräcklig omfattning. Lederna bildar ett nätverk där man kan nå rekreationsområdena som fungerar som baser för rekreationsbruket. Lederna betjänar inte bara invånarna i landskapet utan även naturturismen.

Lederna som korsar landskapsgränserna anvisas i landskapsplanen med den noggrannhet som krävs på denna planläggningsnivå. Cykellederna anvisas inte i tätorts- eller rekreationsområden, jord- eller skogsbruksdominerade områden med särskilda miljövärden (MY) eller behov av att styra friluftslivet (MU) i närheten av tätorter eller i nationalparkernas områden. Cykellederna har kontrollerats bland annat med hjälp av den riksomfattande databasen över idrottsanläggningar (LIPAS).

Styreffekt och förverkligande:

Under planeringen av lederna ska bland annat jord- och skogsbrukets verksamhetsbetingelser och ledernas möjligheter att stödja lokala turistföretag beaktas. Att en cykelled anvisas i landskapsplanen ger inte upphov till behörigheter utöver allemansrätten att röra sig i terrängen innan leden har genomförts genom avtal.

Genomförandet av naturturismprojekt som korsar landskapsgränserna sker genom enskilda avtal med markägarna. För cykellederna i landskapsplanen gäller inte bygginskränkningen enligt 33 § i markanvändnings- och bygglagen.

mel

PADDLINGSLED ÖVER LANDSKAPSGRÄNSERNA

Beteckningen anvisar betydande paddlingsleder över landskapsgränserna.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska förutsättningarna att genomföra paddlingslederna som ett på landskapsnivå och regionnivå fungerande nätverk av leder tryggas. Ledens start- och slutpunkter, rastplatser och gemensam användning av redskapsskjul ska beaktas.

Planlösningens motiveringar:

Målet för landskapsplanen är att styra markanvändningen och planeringen av paddlingsleder så att paddlingsledningarnas förbindelsebehov inom landskapet och över landskapsgränserna beaktas i en tillräcklig omfattning. Genom planeringen av paddlingslederna kan kostnaderna minimeras om lederna samordnas med till exempel vandringsleder, varvid paddlingsledens ekologiska fotavtryck minskas. Planerade paddlingsleder är även en fråga om säkerhet. Lederna betjänar invånarna i landskapet och naturturismen.

Lederna som korsar landskapsgränserna anvisas i landskapsplanen med den noggrannhet som krävs på denna planläggningsnivå. Paddlingslederna anvisas inte i landskapsplanen i anslutning till en beteckning som markerar småbåtsled eller i havsområden. Paddlingsledningarna har kontrollerats bland annat med hjälp av den riksomfattande databasen över idrottsanläggningar (LIPAS).

Styreffekt och förverkligande:

För paddlingsledningarna i landskapsplanen gäller inte bygginskränkningen enligt 33 § i markanvändnings- och bygglagen. I naturskyddsområden avgör bestämmelserna om skyddet av området antalet leder i området, deras form och placering. Utstakningen av lederna kan ändras i den mer detaljerade planeringen förutsatt att landskapsplanens centrala mål inte äventyras. Jord- och skogsbrukets verksamhetsbetingelser och ledernas möjligheter att stödja lokala turistföretag ska beaktas.

7 Trafik

L

TRAFIKOMRÅDE

Beteckningen anvisar trafikområden som är betydande på landskapsnivå och regionnivå. I trafikområdena ingår verksamhet som stöder den huvudsakliga användningen, såsom lagring, produktion, service och förvaltning. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området gäller det att förebygga betydande miljöolägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsområden. Om det på området lagras, hanteras eller tillverkas flytande bränslen eller andra farliga ämnen ska man vid planeringen av området och dess näromgivning beakta de miljörisker som ämnena orsakar. I den mer detaljerade planeringen av området ska verksamheten på försvarsmaktens körövningsbana i Tykkimäki beaktas.

Planlösningens motiveringar:

Kombiterminalen för väg- och järnvägstransporter i Kouvola (RRT) hör till det transeuropeiska transportnätet (TEN-T). RRT-terminalen i Kouvola erbjuder en konkurrenskraftig transportkorridor för spår bunden containertrafik från Asen till norra Europa. Expansionen av logistikområdet möjliggör ett nytt koncept för den internationella affärsverksamheten för produktionsanläggningar, inhemska och internationella logistikbolag, handels- och partihandelsverksamhet och övrig näringsverksamhet. Trafikområdet är en nationellt och internationellt betydande knutpunkt som utgör en del av den större knutpunkten i Kouvola enligt Trafikledsverkets klassificering.

I trafikområdet ligger försvarsmaktens befintliga område för körövningar.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

L_I

UTVIDGNINGSRIKTNING FÖR TRAFIKOMRÅDET

Beteckningen anvisar utvidgningsriktningen för trafikområdet i Kullasvaara i Kouvola.

Planeringsbestämmelse:

För den mera detaljerade planeringen gäller planeringsbestämmelserna för trafikområde (L).

Planlösningens motiveringar:

Expansionen av trafikområdet möjliggör ett nytt koncept för den internationella affärsverksamheten för produktionsanläggningar, inhemska och internationella logistikbolag, handels- och partihandelsverksamhet och övrig näringsverksamhet.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

rp

HUVUDBANA

Beteckningen anvisar placeringen av en huvudbana av intresse på riksnivå, landskapsnivå och regionnivå. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas placeringen av den befintliga stambanan.

Banavsnittet Kouvola–Lahtis och Kouvola–Villmanstrand utgör en del av det transeuropeiska transportnätet TEN-T.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

rp_s

HUVUDBANA SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar huvudbanor av intresse på riksnivå, landskapsnivå och regionnivå som är förenade med betydande förbättringsbehov. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska höjningen av banavsnittens servicenivå främjas samt buller- och vibrationsolägenheter på grund av den spårbundna trafiken beaktas. I Ylänummi ska byggandet av ett triangelspår främjas.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas banavsnitt med betydande förbättringsbehov med tanke på smidiga och trygga person- och godstrafikförbindelser över landskapsgränserna. Åtgärderna som krävs är beroende på banavsnitt bland annat byggande av dubbelspår, avlägsnande av plankorsningar och höjning av axelvikter.

Banavsnittet Kouvola–Kotka–Fredrikshamn utgör en del av det transeuropeiska transportnätet TEN-T och är mycket hårt trafikerat framför allt på grund av exporttrafiken i Fredrikshamn-Kotka hamn. Hamnen har betydelse som kraftigt växande knutpunkt för internationell godstrafik och banförbindelsen är en viktig del av den.

Savolaxbanan är viktigt med tanke på främjandet av person- och godstrafikförbindelserna över landskapsgränserna.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

rp_o

HUVUDBANA, NORMATIV/ALTERNATIV

Beteckningen anvisar den normativa placeringen eller alternativ av en ny huvudbana av intresse på riksnivå, landskapsnivå och regionnivå.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av områdena gäller det att bevara möjligheten att planera och genomföra banförbindelsen.

Planeringsbestämmelse för sträcka:

Den exakta placeringen för den alternativa normativa utstakningen för sträckan Kouvola-Koskenkylä ska bestämmas i den mer detaljerade planeringen.

Den exakta placeringen för den alternativa normativa utstakningen för sträckan Fredrikshamn-Luumäki ska bestämmas i den mer detaljerade planeringen.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen 2040 presenteras visionen för områdesstrukturen i Kymmenedalen för år 2040. Kymmenedalen är ett internationellt växelvekansområde i närheten av Helsingfors och S:t Petersburgs metropolområden. Metropolområdenas utveckling påverkar betydligt Kymmenedalens områdesstruktur och dess utveckling. Kymmenedalen spelar även en viktig roll som en central, internationell logistikknutpunkt i EU:s transportnät TEN-T. Vikten av landsvägs- och järnvägsförbindelserna i östlig och västlig riktning som förmedlare av förändringarna förstärks. I landskapsplanen anvisas Kymmenedalens landskaps mål för utvecklingen av järnvägsnätet.

Som underlag för planeringen har man använt utredningarna om banlinjerna österut: HEPI-utredningen (Banförvaltningscentralen 2008), granskning av banlinjerna österut (Trafikledsverket 2019), utredning om järnvägskorridoren Forsby–Koria (Kymmenedalens förbund 2019), utredning om järnvägskorridoren österut från Fredrikshamn och utredning om aktualiteten hos sträckan Borgå–Kotka (Kymmenedalens förbund 2019). Med de valda planlösningarna strävar man efter att samordna mycket skilda målsättningar, både landskapets och landskapsövergripande målsättningar. I planeringslösningen har de riksomfattande målen beaktats och samordnats med landskapets mål och de lokala målen för områdesanvändningen (MBL 25 §). Landskapsplanen tryggar i enlighet med de riksomfattande målen för områdesanvändningen kontinuiteten i och utvecklingsmöjligheterna för internationellt och nationellt betydande trafikförbindelser. Nya förbindelser har central betydelse även för främjandet av låga koldioxidutsläpp.

Det nationella trafiksystemarbetet som pågår i tolv år har inletts. Kommunikationsministeriet har inletts en utredning och jämförelse av den östliga linjen med en snabb förbindelse. Landskapsplanens lösning bör vid behov uppdateras baserat på riktlinjerna från det nationella trafiksystemarbetet och eventuellt måste beteckningarna för den spårbundna trafiken tas bort och/eller ändras. Vad gäller järnvägsnätet fattas beslut om främjande, planering och- genomförande med vittomfattande verkan baserat på förberedning som omfattar mer än bara ett landskap.

Sträckan Kouvola–Forsby anvisas med alternativa linjedragningar för den normativa stambanan, eftersom linjedragningen inte kan väljas baserat på de utredningar som finns tillhanda. Det är ändamålsenligt att fatta beslut om valet av linjedragning och den exakta placeringen först i samband med den mer detaljerade planeringen i enlighet med banlagen.

Planeringen av linjedragningen för nya banor kräver planering i enlighet med banlagen som bland annat omfattar MKB-förfarande och uppdatering av landskapsplanens lösning.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

rs

FÖRBINDELSEBANA

Beteckningen anvisar placeringen av privata banor till industrianläggningar. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas järnvägen mellan Karhula och Sunila.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvaret för banunderhållet ligger hos Karhulan-Sunilan Rautatie Oy.

ryt

BEHOV AV SPÅRTRAFIKFÖRBINDELSE

Beteckningen anvisar möjliga spårförbindelser. TÄMÄ PITÄÄ VIELÄ KÄÄNTÄÄ!

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen 2040 presenteras visionen för områdesstrukturen i Kymmenedalen för år 2040. Kymmenedalen är ett internationellt växelverkansområde i närheten av Helsingfors och S:t Petersburgs metropolområden. Metropolområdenas utveckling påverkar betydligt Kymmenedalens områdesstruktur och dess utveckling. Kymmenedalen spelar även en viktig roll som en central, internationell logistikknutpunkt i EU:s transportnät TEN-T. Vikten av landsvägs- och järnvägsförbindelserna i östlig och västlig riktning som förmedlare av förändringarna förstärks. I landskapsplanen anvisas Kymmenedalens landskaps mål för utvecklingen av järnvägsnätet.

Som underlag för planeringen har man använt utredningarna om banlinjerna österut: HEPI-utredningen (Banförvaltningscentralen 2008), granskning av banlinjerna österut (Trafikledsverket 2019), utredning om järnvägskorridoren Forsby–Koria (Kymmenedalens förbund 2019), utredning om järnvägskorridoren österut från Fredrikshamn och utredning om aktualiteten hos sträckan Borgå–Kotka (Kymmenedalens förbund 2019). Landskapsplanen tryggar i enlighet med de riksomfattande målen för områdesanvändningen kontinuiteten i och utvecklingsmöjligheterna för internationellt och nationellt betydande trafikförbindelser. Nya förbindelser har central betydelse även för främjandet av låga koldioxidutsläpp.

Placeringen och genomförandet av spårförbindelsen är förknippad med så stor osäkerhet att det inte går att anvisa en normativ eller alternativ linjedragning. Detta beror framför allt på att det är fråga om en internationell planeringsfråga som förutsätter internationella förhandlingar och planering mellan länderna.

Planeringen av linjedragningen för nya banor kräver planering i enlighet med banlagen som bland annat omfattar MKB-förfarande och uppdatering av landskapsplanens lösning.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

■ lp TRAFIKPLATS

Beteckningen anvisar resecentrum och järnvägstrafikens stationer som är viktiga för det regionala trafiksystemet.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid behoven av infartsparkering och -cykling, kiss and ride-lösningar samt smidiga och hinderfria bytessträckor inom kollektivtrafiken. Särskilt avseende ska fästas vid områdets tillgänglighet med olika trafikmedel.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas resecentret i Kouvola och stationsplatsen för järnvägstrafiken i Koria. Resecentret i Kouvola är enligt Trafikledsverkets klassificering en knutpunkt av riksintresse för den långväga tåg- och busstrafiken och en del av den större knutpunkten i Kouvola.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna. Markanvändningen i området avgörs i den kommunala planläggningen.

■ lp_s TRAFIKPLATS SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar resecentrum och järnvägstrafikens stationer som är viktiga för det regionala trafiksystemet och som har planerats eller som ska utvecklas.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska avseende fästas vid behoven av infartsparkering och -cykling, kiss and ride-lösningar samt smidiga och hinderfria bytessträckor inom kollektivtrafiken. Särskilt avseende ska fästas vid områdets tillgänglighet med olika trafikmedel.

Planlösningens motiveringar:

På banavsnittet Kotka–Kouvola finns betydande ökningspotential för persontrafiken. Stationsplatserna i anslutning till banan och resecentret som planeras i Kotka är betydande utvecklingsobjekt ur perspektivet för hållbar mobilitet och den övriga markanvändningen i stationsomgivningen.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna. Markanvändningen i området avgörs i den kommunala planläggningen.

LL, II

OMRÅDE FÖR FLYGTRAFIK

Beteckningen anvisar ett område som är reserverat för flygverksamhet. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området för flygtrafiken och i genomförandet av dess användning gäller det att förebygga betydande skadliga miljökonsekvenser med hjälp av tekniska och funktionella lösningar. Särskilt avseende ska fästas vid att förebygga olägenheter för bebyggelsen, naturen och grundvattnet.

Planlösningens motiveringar:

Trafikreservationen för flygfältet i Uttis baserar sig på försvarsmaktens behov och utöver detta finns det utvecklingsbehov gällande funktionerna för den civila luftfarten på flygplatsen.

Trafikreservationen för flygplatsen i Kymmene gör det möjligt att utveckla funktionerna för hobbyflygtrafiken.

Pyttis flygplats kommer att betjäna yrkesluftfarten, framtidens elektriska luftfart och obemannade trafik samt näringsverksamhet som tar stöd av flygplatsen.

Styreffekt och förverkligande:

Verksamheten på flygplatserna styrs med speciallagstiftning.

LS, ls

HAMNOMRÅDE

Beteckningen anvisar på landskapsnivå och regionnivå betydande hamnars trafikområden och hamnarna för förbindelsefartygstrafiken. I trafikområdena ingår verksamhet som stöder den huvudsakliga användningen, såsom lagring, produktion, service och förvaltning. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området gäller det att förebygga betydande miljöolägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsområden. Om det på området lagras, hanteras eller tillverkas flytande bränslen eller andra farliga ämnen ska man vid planeringen av området och dess näromgivning beakta de miljörisker som ämnena orsakar. Innan åtgärder riktas mot nya vattenområden ska behovet av att inventera fornlämningar under vatten i områdena utredas.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga hamnar och hamnar med utvecklingsbehov på kusten och för skärgårdstrafiken.

Fredrikshamn-Kotka hamn hör till det transeuropeiska transportnätet TEN-T och bildar en knutpunkt för internationell trafik. Hamnen är Finlands största universal-, export-, container- och transitohamn och ett logistik- och industricentrum med full service. Fredrikshamn-Kotka hamn är enligt Trafikledsverkets klassificering landets viktigaste hamn vid sidan av Helsingfors hamn. Utvecklingen av logistiken i Kymmenedalen och i synnerhet av Mussalö hamn i Kotka och hamnarna i Fredrikshamn som dess viktigaste delar är i linje med Kymmenedalens landskapsstrategi. Godstrafikvolymerna kommer att fortsätta öka och godshanteringen och godstransporternas innehåll kommer att ändras. I hamnområdet kan det placeras bland annat hamnbunden industri, LNG-terminalverksamhet, förbränningsanläggningar för biobränsle och annan liknande produktion.

Om ordnande av skärgårdstrafiken stadgas förutom i landsvägslagen även i lagen om främjande av skärgårdens utveckling. Färjorna och förbindelsebåtarna trafikerar i enlighet med en fastställd servicenivå. I landskapsplanen anvisas utöver förbindelsebåthamnarna även befintliga mindre hamnar och mindre hamnar med utvecklingsbehov som framför allt betjänar turismen i landskapet.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvar för genomförandet och underhållet av hamnar ligger hos kommuner och företag. Staten ansvarar för underhållet av hamnarna för förbindelsetrafiken.

vs

vs

SMÅBÅTSHAMN

Beteckningen anvisar betydande småbåtshamnar. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området ska behoven för småbåtstrafiken och rekreationen anpassas till kulturmiljövärden och naturvärden. Även områdets tillgänglighet ska säkras.

Planlösningens motiveringar:

Beteckningen småbåtshamn används för att anvisa befintliga baser och baser med utvecklingsbehov för nätverken för båtliv som även stödjer turismen och rekreationen.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvar för genomförandet av småbåtshamnarna ligger hos kommunerna och privata aktörer.

lv

FARTYGSLED

Beteckningen anvisar de viktigaste lederna för handelssjöfarten.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas farlederna för handelssjöfarten i klass 1 och 2 enligt Trafikledsverkets klassificering i sin helhet samt grunda farleder för nyttotrafiken i de fall där de knyter landskapsmässigt betydande turistobjekt till farledsnätet.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

lv_s

FARTYGSLED SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar den planerade förbindelsen mellan Kotka och S:t Petersburg.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Förbättring av Fredrikshamn-Kotka hamns konkurrenskraft på sjövägen österut förutsätter att sjöleden österut rätas. En ny farled mellan Kotka och S:t Petersburg behövs för att skapa en mer funktionell förbindelse och för att fartygen har blivit större. Den nuvarande farleden som går öster om Aspö är krokig och trång och dess nuvarande djup motsvarar inte trafikens behov. Farleden som planeras har bra navigerbarhet.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

vv

SMÅBÅTSLED

Beteckningen anvisar i första hand småbåtstrafikens stamleder och andra huvudleder för småbåtstrafiken av regional betydelse.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas huvudlederna för båtarten och båtlederna i inlandet i sin helhet samt övriga båtleder i de fall de har betydelse med tanke på landskapets utveckling och den blå

tillväxten.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

vv_s

SMÅBÅTSLED SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar de planerade småbåtslederna i Kimola kanal och mellan Voikkaa och Kuusankoski.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Byggandet av slussen i Kimola kanal möjliggör en båtled från Päijänne till Kouvola stadsregion. Projektet påverkar också utvecklingen av småbåtshamnarna i omgivningen. Båtleden Voikkaa–Kuusankoski öppnar upp fritidsmöjligheterna vid Kymmene älv för huvudstadsregionen.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för planeringen och byggandet av järnvägarna och farlederna.

mo

MOTORVÄG ELLER MOTORTRAFIKLED

Beteckningen anvisar motorvägar och motortrafikleder. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Planeringen av markanvändningen får inte förhindra senare planering och genomförande av reserveringen. I den mer detaljerade planeringen av markanvändningen ska man förbereda sig på att inkörningen till farlederna sker via ordnade anslutningar.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga motorvägar och motortrafikleder.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvar för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

mo_s

MOTORVÄG ELLER MOTORTRAFIKLED SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar motorvägar och motortrafikleder som har planerats eller som ska utvecklas. På området gäller bygginsträkningsenligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Planeringen av markanvändningen får inte förhindra senare planering och genomförande av reserveringen. I den mer detaljerade planeringen av markanvändningen ska man förbereda sig på att inkörningen till farlederna sker via ordnade anslutningar. I den mer detaljerade planeringen av lederna ska avseende fästas vid värden av kulturmiljöns särdrag och bevarandet av betydande landskaps- och kulturvärden ska säkerställas.

Planlösningens motiveringar:

Riksväg 6, den andra huvudförbindelsen för trafik mot sydöstra Finland och Ryssland, är i höjd med Kouvola otrygg och med avvikande kvalitetsnivå. I den första etappen ska riksvägen förbättras dels till motorväg, dels till mötesseparerad väg med växelvisa omkörningsfält.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvar för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

vt2_s

RIKSVÄG, STAMVÄG, REGIONAL VÄG ELLER HUVUDGATA MED TVÅ KÖRBANOR SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar riksvägar, stamvägar, regionala vägar och huvudgator med två körbänor som har planerats eller som ska utvecklas. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Planeringen av markanvändningen får inte förhindra senare planering eller genomförande av reserveringen. I planeringen av markanvändningen i omgivningen ska man förbereda sig på att inkörningen till farlederna sker via ordnade anslutningar. I den mer detaljerade planeringen av lederna ska avseende fästas vid värden av kulturmiljöns särdrag och bevarandet av betydande landskaps- och kulturvärden ska säkerställas.

Planlösningens motiveringar:

Målet för utvecklingen av trafiksystemet i Kymmenedalen är att främja näringslivets konkurrensförmåga, åtkomligheten och en hållbar mobilitet. Resorna i persontrafiken och transportererna inom näringslivet måste vara smidiga och säkra. Tyngdpunkterna och målen för utvecklingen har fastställts under arbetet med trafiksystemet på landskapets nivå och presenteras närmare i tillhörande strategiska dokument.

Vägarna som anvisas i landskapsplanen är nationella och internationella förbindelser för person- och godstrafiken, vars trafikvolym förutsätter mötesseparerade huvudvägar med 2+2 körfält. På dessa vägar kan anslutningen av markanvändningen endast ordnas via separata anslutningar.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvar för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

vt

RIKSVÄG ELLER STAMVÄG

Beteckningen anvisar riksvägar och stamvägar samt gator som ansluter till dessa. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga riksvägar och stamvägar.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

vt_s

RIKSVÄG ELLER STAMVÄG SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar riksvägar och stamvägar som har planerats eller som ska utvecklas samt gator som ansluter till dessa.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av lederna ska avseende fästas vid värden av kulturmiljöns särdrag och bevarandet av betydande landskaps- och kulturvärden ska säkerställas.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas riksvägar och stamvägar som planeras eller som ska utvecklas. Målen för utvecklingen av trafiksystemet i Kymmenedalen är att främja näringslivets konkurrensförmåga, åtkomligheten och en hållbar mobilitet. Resorna i persontrafiken och transporterna inom näringslivet måste vara smidiga och säkra. Tyngdpunkterna och målen för utvecklingen har fastställts under arbetet med trafiksystemet på landskapets nivå och presenteras närmare i tillhörande strategiska dokument.

Vägarna som anvisas är nationella och internationella förbindelser för person- och godstrafiken, vars trafikvolym förutsätter vägutvecklingsåtgärder.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

— st

REGIONAL VÄG ELLER HUVUDGATA

Beteckningen anvisar regionala vägar och huvudgator. De regionala vägar som anges i landskapsplanen kan i den mer detaljerade planeringen av områdena definieras som huvudgator eller matargator. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga regionvägar eller huvudgator. I områdena för centrumfunktioner anvisas endast betydande utvecklingsbehov för trafiknätet.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

— st_s

REGIONAL VÄG ELLER HUVUDGATA SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar regionala vägar eller huvudgator som har planerats eller som ska utvecklas. De regionala vägar som anges i landskapsplanen kan i den mer detaljerade planeringen av områdena definieras som huvudgator eller matargator. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av lederna ska avseende fästas vid värden av kulturmiljöns särdrag och bevarandet av betydande landskaps- och kulturvärden ska säkerställas.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas regionvägar eller huvudgator som planeras eller som ska utvecklas.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

— yt FÖRBINDELSEVÄG

Beteckningen anvisar de förbindelsevägar som förenar markanvändning av intresse på landskapsnivå med vägnätet på en högre nivå. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §. De förbindelsevägar som anges i landskapsplanen kan i den mer detaljerade planeringen av områdena definieras som huvudgator eller matargator.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas Pihlajasaarentie som är viktig för garnisonsområdet i Vekaranjärvi, vägen genom Verla turistområde, vägarna som förbinder Verssonkangas turistområde med väg E18, vägarna genom Elimä kyrkbys tätortsområde, vägen som förbinder Broby tätort med väg E18, vägen som förbinder Myllykoski tätort med riksväg 15 samt förbindelsevägen mellan väg E18 och gamla riksväg 7 i Vederlax i höjd med Vahterikonkangas.

Parallellvägen till vägen med omkörningsfält med förbindelsevägsstandard som byggs inom projektet Tillola–Keltti som ansluter till Keltti–Lahtis-området på riksväg 12 placeras i huvudsak utanför planens planeringsområde och anvisas inte på plankartan.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

— yt_s FÖRBINDELSEVÄG SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar de förbindelsevägar som har planerats eller som ska utvecklas och som förenar markanvändning av intresse på landskapsnivå med vägnätet på en högre nivå. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §. De förbindelsevägar som anges i landskapsplanen kan i den mer detaljerade planeringen av områdena definieras som huvudgator eller matargator.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av lederna ska avseende fästas vid värden av kulturmiljöns särdrag och bevarandet av betydande landskaps- och kulturvärden ska säkerställas.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas parallellgatan norr om riksväg 6 mellan Tanttari och Katajaharju.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

tyt

BEHOV AV VÄGTRAFIKFÖRBINDELSE

Beteckningen anvisar nya vägförbindelser, om vars genomförande och utstakning det ännu inte finns tillräckliga utredningar eller planer.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Vägtrafikens förbindelsebehov anvisas på avsnittet Kotkansaari–Halla. Med beteckningen för förbindelsebehov anvisas en förbindelse som är viktig med tanke på utvecklingen av Kotka stad och som, om den genomförs, skulle bilda ringförbindelse från Kotkansaari till Karhula och vidare via Jumalniemi, Jylppy och Hovinsaari tillbaka till Kotkansaari. Ringförbindelsen skulle förbättra förutsättningarna för stadens kollektivtrafik och för hållbar mobilitet och föra de havsnära bostadsområdena i östra Kotka närmare stadscentrumet.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

etl

PLANSKILD ANSLUTNING

Beteckningen anvisar förverkligade planskilda anslutningar som förenar vägar och gator som anvisas i landskapsplanen eller andra betydande trafikknutpunkter som anvisas i landskapsplanen. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas de befintliga planskilda anslutningarna.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

etl_s

PLANSKILD ANSLUTNING SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar planskilda anslutningar som har planerats eller som ska utvecklas, som förenar vägar och gator som anvisas i landskapsplanen eller andra betydande trafikknutpunkter som anvisas i landskapsplanen. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas planskilda anslutningar i enlighet med planerna för vägförbindelser som utvecklas. Anslutningens genomförandesätt avgörs i den mer detaljerade planeringen.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

 t_mo TRAFIKTUNNEL ELLER TÄCKT VÄG

Beteckningen anvisar i anslutning till Europaväg E18 från Husula tunnel i Fredrikshamn och Vaalimaa tunnel i Vederlax.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Med beteckningen anvisas befintliga trafiktunnlar.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

 t_mo_s TRAFIKTUNNEL ELLER TÄCKT VÄG SOM HAR PLANERATS ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar i anslutning till Europaväg E18 från det så kallade området för Karhulakanjonen i Kotka.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

Den så kallade Karhulakanjonen skapar en åtskiljande skarv i samhällsstrukturen i Karhula centrum. Väg E18 korsar Karhula centrum på en lägre nivå än den övriga markanvändningen och överdäckning av vägen skulle förena de olika delarna av Karhula centrum till ett enhetligt område och minska olägenheterna från buller och utsläpp.

Styreffekt och förverkligande:

Trafikledsverket ansvarar för genomförandet av de största vägprojekten. Ansvaret för planeringen av stora vägprojekt ligger hos NTM-centralen. NTM-centralen ansvarar även för planeringen och byggandet av mindre vägprojekt. Kommunerna ansvarar för bygg- och förbättringsprojekt i sitt eget vägnät.

8 Teknisk försörjning

et ET, et

OMRÅDE FÖR SAMHÄLLSTEKNISK FÖRSÖRJNING

Beteckningen anvisar områden av betydelse för vattenförsörjningen på landskapsnivå; vattentäkts- och absorptionsområden samt avloppsreningsverk av intresse på landskapsnivå. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska avseende fästas vid vattenvården så att vattenområdets tillstånd inte försämras och användningen av vattentäkts- och absorptionsområdena för vattenanskaffning inte äventyras. I den mer detaljerade planeringen av områdena för samhällsteknisk försörjning och i genomförandet av deras användning gäller det att förebygga betydande miljöolägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsområden.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas på Första Salpausselkä anläggningarna för konstgjort grundvatten vid Haukkajärvi i Kouvola och i Kuivala samt Haimila vattentäkt som pumpar vatten till anläggningen för konstgjort grundvatten i Kuivala. För Haukkajärvis del täcker objektbeteckningen anläggningarna, alla infiltrationsbassänger och brunnsområden. Dessutom anvisas vattentäkts- och infiltrationsområdet på udden Okanniemi söder om sjön Vuohijärvi. Att vattentäkts- och infiltrationsområdet vid Hunkerin romput och vattentäktsområdet vid Halisten romput på Andra Salpausselkä anvisas gör det möjligt att använda områdena som riksomfattande råvattenkälla.

I Mäkikylä i Kouvola och Mussalö i Kotka, som är områden för samhällsteknisk försörjning, fungerar centraliserade avloppsreningsverk, vars insamling sker minst över kommungränserna. Biogasen som dessa producerar kan distribueras i landskapet via naturgasnätverket. Vid planeringen av markanvändningen i omgivningen måste man beakta kontinuiteten i avloppsreningsverkets verksamhet och de olägenheter som verksamheten eventuellt orsakar.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvar för genomförandet av områdena ligger hos de kommuner och regionala organisationer för vars behov områdena har reserverats.

EJ

OMRÅDE FÖR AVFALLSHANTERING

Beteckningen anvisar anläggningar, konstruktioner eller områden av intresse på landskapsnivå och regionnivå för mottagning, behandling och slutdeponering av avfall. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Runt området för avfallshantering ska det lämnas ett tillräckligt skyddsområde för att minska de skadliga miljökonsekvenserna. I den mer detaljerade planeringen kan området anvisas företags- och industriverksamhet, inom vilka man använder avfall som råmaterial för återvinning, utnyttjande och förädling.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas en avfallscentral för landskapet i Keltakangas i Kouvola, Heinsuo avfallsstation i Kotka, Lamminmäki och Sulento industrideponier i Kouvola samt jorddeponin i Maijanaro.

Styreffekt och förverkligande:

Avfallslagen anger ramen för planering av avfallshanteringen och för dess genomförande och tillsyn. Kommunen ska övervaka avfallshanteringen. För att fortsätta verksamheten på de nuvarande områdena och i anläggningarna för avfallshanteringen krävs ett avfallstillstånd som behandlas i enlighet med miljötillståndsförfarandet.

en

OMRÅDE FÖR ENERGIFÖRSÖRJNING

Beteckningen anvisar anläggningar eller konstruktioner som tjänar energiförsörjningen. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen av området och i genomförandet av dess användning gäller det att förebygga betydande miljöolägenheter med hjälp av tekniska lösningar och tillräckliga skyddsavstånd.

Planlösningens motiveringar:

I området Korkeakoski i Kotka finns ett nyttkraftverk, vars huvudsakliga energikälla är hushållsavfall som inte kan återvinnas. Avfallet som förbränns samlas över landskapsgränserna från Kymmenedalen, Nyland och Päijänne-Tavastland. Biokraftverk i Hovinsaari i Kotka använder industrins biprodukter, skogsbränslen, återvunnet bränsle och efter behov torv som energikälla. Dessa samlas in från Södra och delvis från Norra Kymmenedalen.

De övriga områdena för energiförsörjningen, som reserveras i landskapsplanen, är naturgascentralen i Kouvola samt transformatorstationerna i Koria och Kymmene.

Styreffekt och förverkligande:

Ansvaret för genomförandet av områdena ligger hos de kommuner och regionala organisationer för vars behov områdena har reserverats.

OMRÅDE FÖR VINDKRAFTVERK

Beteckningen anvisar områden för vindkraftverk av intresse på landskapsnivå.

Planeringsbestämmelse:

I den mer detaljerade planeringen ska man a) utreda vindkraftverkens inverkningar på luftövervakningsradar och på försvarsmaktens radioförbindelser och fästa avseende vid de begränsningar som försvarsmaktens verksamhet ger upphov till samt begära utlåtande av försvarsmakten och b) utreda inverkningarna på trafiksäkerheten och sträva efter att förhindra uppkomsten av negativa inverkningar på områdenas särdrag enligt objektbeskrivningarna på grund av vindkraftverken.

Byggbestämmelse:

På området gäller inte en bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planlösningens motiveringar:

I de riksomfattande målen för områdesanvändningen krävs att vindkraftverk i första hand placeras centraliserat i enheter med flera kraftverk.

Förläggningsplatserna för vindkraftverk av intresse på landskapsnivå som anges i landskapsplanen baserar sig på Kymmenedalens vindkraftutredning från år 2011 och en separat rapport som utarbetades som stöd för den: Motiveringar till avgränsningarna av vindparksområden (Kymmenedalens förbund 2012). I landskapsplanen anvisas områden som möjliggör byggande av minst fem vindkraftverk. Placeringen av eventuella andra vindkraftverk styrs med en planbestämmelse som gäller för hela planområdet.

Bygginskränkning enligt 33.1 § i markanvändnings- och bygglagen gäller bland annat på de områden som i landskapsplanen anvisas för nätverk eller områden för trafik eller teknisk service. Ett område med bygginskränkning kan utvidgas eller inskränkas genom en särskild bestämmelse i planen. I enlighet med detta har man utfärdat en planbestämmelse för områdena för vindkraftverk i landskapsplanen, enligt vilken en bygginskränkning enligt 33.1 § i markanvändnings- och bygglagen inte gäller områdena för vindkraftverk.

I landskapsplanen anses att en bygginskränkning för områdena för vindkraftverk inte behövs av följande orsaker: 1) Som områden för vindkraftverk har det reserverats flera omfattande områden som erbjuder alternativa möjligheter att genomföra kraftverken. Att sträcka bygginskränkning till alla dessa områden som helhet, skulle möjligtvis vara oskäligt. 2) Som områden för vindkraftverk har man principiellt valt områden som på grund av avstånd och andra egenskaper inte lämpar sig som områden för byggande. 3) Vikten av bygginskränkning framhävs i områden där trycket att bygga är stort, vilket inte är fallet i områdena för vindkraftverk.

Styreffekt och förverkligande:

Områdena genomförs med generalplaner och detaljplaner i den kommunala planläggningen.

Z

HUVUDLINJE FÖR ELEKTRICITET

Beteckningen anvisar kraftlinjerna på 400 kV och 110 kV. Beteckningen anvisar sjökabelförbindelserna för elöverföring till skärgårdsbyar och centrala turistmål i skärgården. På området gäller byggnskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga kraftledningar, med vilka parallella ledningar kan placeras i gemensamma ledningskorridorer. Som undantag från detta anvisas i landskapsplanen för Abborfors–Kymmene 110 kV kraftledning en linje runt Valkmusa nationalpark. Linjedragningen baserar sig på en utredning (Utredning av miljökonsekvenserna från Abborfors–Kymmene 400 kV kraftledning. Kymmedalens regionplansförbund 1990), där man utöver linjedragningen för 400 kV kraftledning undersökte möjligheten att flytta bort 110 kV ledningarna från nationalparkens område. I utredningen konstateras att den mest fördelaktiga lösningen med tanke på markanvändningen som helhet är att i samband med ombyggnaden av 110 kV ledningarna som korsar nationalparken flytta dem till samma ledningskorridor med 400 kV kraftledning som går runt nationalparken.

De stora industrianläggningarna i Kymmedalen har uppstått intill vattenkraften. De nya förläggingsplatserna för industrin kräver stor kapacitet och leveranssäkerhet av elförsörjningen.

Sjökabelförbindelserna för eldistributionen är viktiga för funktionerna i skärgården. Försörjningssäkerheten i skärgården ökar attraktiviteten och säkerheten hos turismen, sjötrafiken, rekreationen och fritidsbosättningen i skärgården i östra Finska viken.

Styreffekt och förverkligande:

Ledningar för den tekniska försörjningen genomförs utanför tätorter baserat på en separat plan för linjedragningen och mer detaljerade planer. För genomförandet står nationella och regionala bolag som ansvarar för vatten- och energiförsörjningen och annan dylik försörjning. Nyttjanderätt till områdena, som krävs för genomförandet, skaffas genom frivilliga förhandlingar eller genom inlösningsförfarande.

Z_S

HUVUDLINJE FÖR ELEKTRICITET SOM ÄR NY ELLER SOM SKA UTVECKLAS

Beteckningen anvisar kraftlinjerna på 400 kV och 110 kV som är nya eller som ska utvecklas. Beteckningen anvisar sjökabelförbindelserna som är nya eller som ska utvecklas för elöverföring till skärgårdsbyar och centrala turistmål i skärgården. På området gäller byggnskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Regional planeringsrekommendation:

Över Lövsundet i Pyttis går en elledning. Genom att ersätta elledningen med en sjökabel skulle man kunna öppna en farled för segelbåtar mellan centrala turistmål och hamnen i Spjutsund.

Planlösningens motiveringar:

Som nya elvägar anvisas de delar av 110 kV kraftledningarna på sträckan Laurila–Virojoki som placeras i nya ledningskorridorer.

Sjökabelförbindelserna för eldistributionen är viktiga för funktionerna i skärgården. Försörjningssäkerheten i skärgården ökar attraktiviteten och säkerheten hos turismen, sjötrafiken, rekreationen och fritidsbosättningen i skärgården i östra Finska viken. Som ny sjökabel anvisas elledningen över Lövsundet i Pyttis.

Styreffekt och förverkligande:

Ledningar för den tekniska försörjningen genomförs utanför tätorter baserat på en separat plan för linjedragningen och mer detaljerade planer. För genomförandet står nationella och regionala bolag som ansvarar för vatten- och energiförsörjningen och annan dylik försörjning. Nyttjanderätt till områdena, som krävs för genomförandet, skaffas genom frivilliga förhandlingar eller genom inlösningsförfarande.

zyt

BEHOV AV FÖRBINDELSE FÖR HUVUDLINJE FÖR ELEKTRICITET

Beteckningen anvisar elöverföringsnätets förbindelsebehov.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas en reservation för förbindelsebehov av en 110 kV kraftledning från stamlinjen Suur-Miehikkälä–Virojoki till Vaalimaa längs med motorvägen.

Styreffekt och förverkligande:

Ledningar för den tekniska försörjningen genomförs utanför tätorter baserat på en separat plan för linjedragningen och mer detaljerade planer. För genomförandet står nationella och regionala bolag som ansvarar för vatten- och energiförsörjningen och annan dylik försörjning. Nyttjanderätt till områdena, som krävs för genomförandet, skaffas genom frivilliga förhandlingar eller genom inlösningsförfarande.

k

HUVUDLEDNING FÖR GAS

Beteckningen anvisar naturgasrör med högt tryck. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga gasledningarna.

Styreffekt och förverkligande:

Ledningar för den tekniska försörjningen genomförs utanför tätorter baserat på en separat plan för linjedragningen och mer detaljerade planer. För genomförandet står nationella och regionala bolag som ansvarar för vatten- och energiförsörjningen och annan dylik försörjning. Nyttjanderätt till områdena, som krävs för genomförandet, skaffas genom frivilliga förhandlingar eller genom inlösningsförfarande.

vj

HUVUDLEDNING FÖR VATTEN

Beteckningen anvisar stamledningarna för vatten. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga stomlinjer för vattenförsörjningen eller stomlinjer under byggande

Styreffekt och förverkligande:

Ledningar för den tekniska försörjningen genomförs utanför tätorter baserat på en separat plan för linjedragningen och mer detaljerade planer. För genomförandet står nationella och regionala bolag som ansvarar för vatten- och energiförsörjningen och annan dylik försörjning. Nyttjanderätt till områdena, som krävs för genomförandet, skaffas genom frivilliga förhandlingar eller genom inlösningsförfarande.

jv

TRANSPORTAVLOPP

Beteckningen anvisar transportavloppens linjer. På området gäller bygginskränkning enligt MBL 33 §.

Planeringsbestämmelse:

Inga planbestämmelser.

Planlösningens motiveringar:

I landskapsplanen anvisas befintliga överföringsavlopp.

Styreffekt och förverkligande:

Ledningar för den tekniska försörjningen genomförs utanför tätorter baserat på en separat plan för linjedragningen och mer detaljerade planer. För genomförandet står nationella och regionala bolag som ansvarar för vatten- och energiförsörjningen och annan dylik försörjning. Nyttjanderätt till områdena, som krävs för genomförandet, skaffas genom frivilliga förhandlingar eller genom inlösningsförfarande.

